

ஷார்

கலை லெக்சியக்
திங்கள் நெடு

கார்த்திகை

1982

விலை ரூபா 2.00

தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளது!

பாரதியின் 'புதுமைப் பெண்ணை' கடறில் காட்டி எல்லாரையும் மகிழு வைத்த சுட்டுக்கு முதற்கண் எனது அன்பு நல்வாழ்த்துக்கள்! தொடர்ட்டும் இப்புதுமைகள்! சம்பந்தமான உண்ணமகளையும், தமிழ் மக்களின் சந்தேகங்களையும் தலையங்கம் அரட்டை கால பலன்கள் மற்றும் துணுக்குச் செய்திகள் மூலம் தீர்த்து வைத்திருக்கிறீர்கள். நன்றி. 'அரி பதில்கள்' மிக நன்றாக இருந்தன. அதற்கு ஒரு தனிப்பாராட்டு. 'உதவிகள்' பரிசுக்கதை பிரமாதம். சில பெரிய மனிதர்களைத் தோலுரித்துக் காட்டியுள்ளது. மற்றும் இருக்கத்தகளும் பரவாயில்லை.

கனிசு தமிழராஜா. மட்டக்களப்பு,

* * *

சகிக்கமாட்டோம்!

அற்புதமான, ஆணித்தரமான ஆசிரியர் தலையங்கம்தான். கலகலபூட்டும் கால பலன்கள் தான். அயராச் செய்யும் ஸுவங்காகுதிரை ரேஸ் பற்றிய அரட்டைதான். சுவைபல நிறைந்த சுடர் இதழ்தான். ஆனால்..... இப்படியான அட்டைப் படங்களை ஒரு காலமும், ஒரு தடவையேணும் சகித்து கொள்ள மாட்டோம். சுடரே! இவ்விதமான அட்டைப் படம் போடுவதனை மேலும் தொடராடே!

“முருகு”

* * *

உளறல் உண்மையாகிறது

இருட்டில் நடக்கும் அரசின் விளையாட்டுக்களையெல்லாம் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்து தமிழ் மக்களின் இதயங்களிலெல்லாம் விடுதலைச் சுடருக்கு எண்ணெய் ஊற்றி ஏழுச்சி பெறவைக்கும் பத்திரிகையொன்று உண்டென்றால் அது சுடர்தான். விடுதலையற்கிகளையே கேளிக் கூத்தாக்கி திசைமாறாச் செய்யும் பொன்னம்பலம் போன்ற வர்களுக்கு முதற் பக்கத்திலேயே சாட்டையடி கொடுக்கும் ஆசிரியரின் திறமை வேறொருக்கும் வரமாட்டாது. குடுக்குப்பையின் உளறல்கள் எல்லாம் காலப் போக்கில் உண்மையாகித் தொண்டே வருகின்றது.

கே. வி. கே. சத்தியகுமார். வவுனியா,

இருட்டில் தவிர்க்கவும்

ஐப்பசி இதழைப் புரட்டினேன். அரியின் பதில்கள் கைவ ததுமைப் புதுமைப் பதில்களாக இருந்தன. சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் “உதவிகள்” என்ற கடை மிகமிகச் சிறப்பாக இருந்தது. தயாமதி முத்துவிங்கம், சீரமணி என்போர் எழுதிய அறுவைகள் முன்பு மனியன் ஆனந்த விகடனில் தேன் சிந்தும் மலர் எனும் தொடர் நாவலீஸ் எழுதுபோது அதனுடன் சேர்ந்து பக்க மூலைகளில் வெளிவந்த அறுவைகளாகும். இனிமேவாவது அறுவைகளை மற்றைய சஞ்சிகைகளிலிருந்து திருடி அனுப்பிச் சடர் வாசகர்களின் எரிச்சலைக்கிளப்ப வேண்டாம் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இ. சிற்கரன். சாவகச்சேரி,

இலவச டானிக்!

ஐப்பசி இதழ் தேங்குவியாய் பாய்த்தோடியது. ‘அரி பதில்கள்’ சுற்று காரமாகவே உள்ளன. இலக்கியச் சோலையின் நநுமணம் என்னைக் கவர்ந்திமுக்கிறது. ‘அறுவையை வாசித்தால் எமக்கிருக்கும் எல்லாவித நோய்களும் இருந்து இடம் தெரியாமல் பறந்து விடுகின்றதே. கோயிக்கு சிறந்த இலவச டானிக் சிறப்பு.

சிவங்கி மாணிக்கவாசகர், காரந்தர்.

அந்தாங்கம் அம்பலம்!

ஐப்பசி மாத இதழில் அட்டைப் படம் அருமையிலும் அருமை. குமார் பொன்னம் பலத்தின் கடந்தகால அரசியல் நடவடிக்கைகளை விபரித்துமைக்கு நன்றிகள், கால பலன்கள் பலே ஜோர், அரி அண்ணரின் கேள்வி பதில் எம்மை சிந்திக்கவும் சிரிக்கவும் வைக்கின்றன. அரட்டையில் அந்தாங்க விஷயங்களை அம்பலமாக்கி விட்டார்கள்.

ந. சிவநாதன். செட்டிகுளம்,

பரிசோர்த்தம் வேண்டாம்

ஐப்பசி இதழ் கண்டு ஆனந்தமடைந்தேன். இப்போ சுடர் கால தாமதமின்றி வருவதையிட்டு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி. சிறுகாதைகள் யாவுந் தரமானவை நெல்லை எழிலன் அவர்களின் கவிதை. பெண்பிள்ளை பிறந்ததும் முகத்தைச் சுளிப்பவர்கட்டு நல்லசாட்டையடி. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் பற்றி மேன்மேலும் அறிய வாய்ப்பளித்துமைக்கு நன்றி. அட்டைப் பரீட்சார்த்தம் தொடர்ந்து வேண்டாம். எங்கள் திறமையிகு ஓவியர்களே போதும் அட்டையை அலங்கரிக்க.

கெ. தர்மகுலராஶா. நிலாவெளி,

(கெள் கொடர்க்கி 33 பக்கம்)

வள்ளுவராண்டு: 2013

வெளியீடு:

சுடர்: 8

சிலோன் நியூஸ்பெப்பர்ஸ் லிமிடெட்

ஒளி: 8

194 ஏ, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை

கார்த்திகை 1982

கொழும்பு—12.

தொடக்கம்: சித்திரை 1975

தொலைபேசி: 23411

சர்வசன வாக்கெடுப்பு

ஜனநாயகத்தின் அதிகிறப்பு அம்சங்களில் பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தல் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். ஜனநாயகத்தின் காவலர்கள் தாமே என தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டவர்கள் இன்று 'சர்வஜன வாக்கெடுப்பு' என்ற போர்வைக்குள் மறைந்து ஒளிந்து கொண்டு பாராளுமன்றத்தின் ஆயுளை நீடிக்க முயல்வது மிக வேடிக்கையான — வேதனைக்குரிய செயலாகும்.

ஸ்ரீவங்கா சுதந்திர கட்சினரைப்போல் பாராளுமன்றம் பதவிக்காலத்தை நாம் நீடிக்க மாட்டோம்; நாம் மட்டுமல்ல இனி எந்தக் கட்சி பதவிக்கு வந்தாலும் பதவிக் காலத்தை நீடிக்க முடியாதவாறு அரசியலைமய்ப்பை ஆக்கியிருக்கிறோம் என்று நேற்று வரை மார்த்தடியவர்கள் — நடந்த ஐஞ்சிபதி தேர்தலின் போதுகட்டுரிய காலத்தில் பொதுத்தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று வாச்குறுதியளித்தவர்கள் இன்று பாராளுமன்ற தேர்தலை ஒத்தி வைக்க சர்வஜனவாக்கெடுப்பு என்ற தேர்தலை நடத்தப்போகிறார்களாம்.

விசிதாகார தேர்தல் நடைமுறையை கொண்டுவந்தவர்களோ, அந்த விசிதாகார பிரதி நிதித்துவத்துக்கு வேட்டு வைத்து சமாதி கட்ட நினைப்பது ஆரோக்கியமான ஜனநாயகமல்ல.

நடந்த முடிந்த ஸ்ரீவங்கா ஐஞ்சிபதி தேர்தலில், எதிர்க்கட்சிகளுக்கு கிடைத்த வாக்குகளின் தொகையை விட நான்கு இலட்சத்துக்கும் குறைவான வாக்குகளையே ஐ. தே. க. வால் மேலதிகமாக பெற முடிந்தது. தமிழ் மக்கள் இத்தேர்தலை பகிஷ் கரிக்காது இருந்திருத்தால் முடிவு வேறு விதமாகவும் அமைந்திருக்கலாம்.

இந்திலையில் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடைபெற்றுல் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் பாராளுமன்றத்தில் கிடைக்கலாம். இப்படி எதிர்க்கட்சிப் பிரதிநிதிகள் அதிகாளவில் பாராளுமன்றத்துக்கு வருவதை தடுப்பதும் தொடர்ந்தும் ஆறில் ஐஞ்சு பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களை வைத்துக் கொண்டு நினைத்தபடியில்லாம் கட்டங்களை ஆக்கி எதிர்க்கட்சிகளை ஒடுக்குவதும்தான் ஐ. தே. க. தலைவர்களின் தார்மிக இலட்சனம் போலும்.

பாராளுமன்றம் என்பது மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையே. அச்சபையில் மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் உறுப்பினர்களே அங்கம் வகிக்கவேண்டும். ஆனால் சர்வஜனவாக்கெடுப்பின் பின் பாராளுமன்றத்தின் ஆயுள் நீடிக்கப்பட்டால் மிகப்பெரும்பான்மை பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை ஐ. தே. க. கட்சியே நியமனம் செய்யும். அதற்கு முன்னேடு யாக ஐ. தே. க. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தேதியிடப்படாத இராஜினுமா கடிதங்களை சமர்ப்பித்தும் விட்டார்கள்.

அப்படி ஒரு நிலை ஏற்பட்ட பிறகு பாராளுமன்றம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையைக் கீழுக்கமாட்டாது. கட்சிப்பிரதிநிதிகள் சபையைக்கவே மாறிவிடும் என்பதை கவனத்திற் கொண்டு ஸ்ரீவங்கா அரசின் இந்த ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கையை தமிழ் மக்கள் ஆதரிக்கக் கூடாது என விநாயமுடன் வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

தமிழன்னை சிரிக்கின்றுள்

“செல்வி என். அஸ்ரபா”

முத்தமிழ்ச் சாறெடுத்து
 முடிவினில் கவி தொடுத்து
 வித்தகர் ஆகும் வேலை
 விழித் திட்டாள் தமிழன்னை !
 புத்தகப் பாடல் கண்டாள் !
 புலவர்கள் செழிப்புக் கண்டாள் !
 இத்தனை செல்வம் உண்டா?
 என்றெண்ணிச் சிரித்தாள் அன்னை.

அகர முதலாகி இன்று
 அறிஞர்கள் வளர்ந்த பாரில்,
 நிகரெது! கலையைத் தவிர!
 நினைத்துப் பார் என்றாள் அன்னை!
 வளர்ந் திடும் இளங் கவிகள்
 வளர் பிறைக் குவமையாகி,
 மகிழ்ந்திடும் காலம் கண்டு
 மனதினுள் சிரித்தாள் அன்னை!

சொற்கவை சுகத்தில் இன்பச்
 சொர்க்கத்தைக் கண்டே னென்றாள்!
 கற்றிடு மங்காய்! கவி சமைத்திடு என்றாள்!
 வற்றிடும் ஊரை வளமாக்கு கவிகளினால்
 சுற்றிடு இயற்கை காணச்
 சூழன்று செல்! ரசனை கண்டு
 பெற்றிடு கோடி இன்பம்.
 பெருங் கவி யாவாய் என்று,
 சிரிக்கின்றான் தமிழன்னை — எந்தன்
 சிந்தையைக் கவர்ந்து சென்றாள்!

கால பலன்கள்

- சீம்மம் -

அநுரா பண்டாரநாயக்க:

அட்டமத்துச் சனி 10ம் வீட்டில் குடிபெயர்ந்து விட்டதால் திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனவின் கடைக்கண் பார்வை உம் மீது விழுந்திருக்கிறது. ஸ்ரீ ஸங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தீவிரப் பிடி திரு. கொப்பேகடுவே, உமது மைத்துனரான நடிகர் விஜயகுமாரன் துங்க ஆகியோரின் கையில் வலுவுற்றிருப்பதால் உமக்கு அங்கு ஆட்சிக் கிரகம் நீசமடைந்து காணப்படுகிறது. இதனால் வீடு விட்டு வீடு பாயும் நிலை ஏற்படும். ‘தேசிய அரசு’ என்ற போர்வையில் உமக்கு முக்கியமான ஒரு அமைச்சர் பதவி நாடி வரலாம். இதற்கான பேரப் பேசுக்களில் பலர் ஈடுபட்டும் வருகின்றனர். இது வெற்றியளித்தால் கொஞ்ச நாட்களுக்கு மட்டுமே மீது இராசயோகம் நடைபெறும். மாரியம்மன் அருள் வேண்டி தோத்திர நமச்காரம் செய்து வந்தால் உமது சலனப்புத்தி தீர வழி ஏற்படலாம்.

திருமதி ஸ்ரீமா அம்மையார்:

சந்திரன் சுப பார்வையை வீசுவதால் ‘கட்டிப் போடப் பட்ட’ வாய்க்கு சுதந்திரம் கிடைக்கப் போகிறது. சர்வசன் வாக்கெடுப்புக்கான தேர்தவில் கனகச்சிதமாக மேடை தோறும் அழுது வந்தால் சுப காலம் ஏற்படும் அறிகுறி தென்படுகிறது. இதனால் மக்கள் அனுதாபமும் ஆதரவும் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. உங்கள் நெருங்கிய சகாக்கள் சிலர் ‘அம்போ’ எனகைவிட்டு அரசில் சேரும் ஆபத்து நிச்சயம் ஏற்படத்தான் போகிறது. இதனால் உங்களுக்கு விக்கினங்கள் ஏதும் வராதிருக்க விநாயகப் பெருமானை தினமும் மூன்று தடவைகள் சுற்றி வந்து பத்து தடவைகள் தோப்புக்கரணம் போட்டு தலையில் குட்டிக்கொள்க!

மருமகன் விஜயகுமாரன் துங்கவினாலும் திரு. கொப்பேகடுவேவினாலும் ஏற்படும் நெருக்குதல்களிலிருந்து நீங்கி ஆறுதல் பெற கிர்காமம் சென்று ஆறுமுகப் பெருமானை வணங்கி அரச்சித்தும் வருக!

திரு. கொப்பேகடுவே:

ததாம் வீட்டில் சனிபகவான் வந்து குடியிருப்பதால்தான் உமது அரசியல் தொழிலில் எதிர்பார்த்த இலாபம் கிடைவில்லை. இதனைத்தொடர்ந்தும் சிக்கல்கள் பல ஏற்பட்டுக் கொண்டே போகிறது. வழக்கு வியாசகியங்கள் விசாரணைகள் என்று தொடர்ந்து தொந்தரவுகளும் ஏற்பட்டுக் கொண்டேயிருக்கும். அரசியல் தொழில் விவகாரத்தில் நிறைந்த அவதானம் தேவை. கதிர்காமம் சென்று கந்த ஆக்கு பால் காவடி எடுத்து அவனருள் பெற்றிருப்புச் சக்திகள் பிசுபிக்கத்து விடலாம் துணைக்கு நடிகர் விஜயகுமாரனுங்க தம்பதிகளையும் அழைத்துச்செல்க.

அமைச்சர் சிறில் மத்திய:

தொழில் ஸ்தானம் நன்றாக இல்லை. பகைக்கிரகத்தின் பார்வை நிறைய உண்டு. இதனால் ‘அமைச்சர்’ என்ற தொழில் பறி போகும் ஆபத்து ஏற்படலாம். மங்கு சனிதன் வேலையைத் தொடங்கி விட்டதால் அலைக்கழிக்கப் போகிறது. இதனால் கடல் கடந்து சென்று வாழும் குழ்நிலை ஏற்படும் சாத்தியங்கள் நிறையவே காணப்படுகின்றன. ஏதாவது ஒரு வெளிநாட்டுதாதுவர் என்ற பதவி மூலம் அடுத்தவருட ஆரம்பத்தில் இடமாற்றம் நிகழலாம். வெளிநாட்டிலும் பிரச்சினைகள் ஏதும் வராதிருக்க, பிரித் தீடி அன்னதான தர்மகாரியங்களில் ஈடுபட்டு வருக!

திரு. டபிள்யூ. தஹநாயக்கா:

அரசியலில் நிரந்தர ஒய்வு பெறக் கூடிய சாத்தியங்கள் அதிகமாக தென்படுகின்றன. இந்த அரசியல் கண்டத்தில் இருந்து தப்பிப் பிழைப்பது கடினமான காரியமாகும். எதற்கும் ஒருதடவை கொச்சிக்கடை பொன்னம்பல வாணேசர் ஆலயம் சென்று கற்பூரச் சட்டி ஏந்தி அங்கப் பிரதிஷ்டை செய்து பார்க்கவும்.

அரி

நீல்தவம்

மி. அருள்மொழிராஜா,

நிலாவெளி - 3.

கே: நடைபெற்ற ஜனதி பதித் தேர்தல் பற்றி...?

ப: பல அடிகள் சறுக்கிய பின்புதான் யானையால் வெற்றி நடை போட முடிந்தது. பாரானுமன்றத் தேர்தலைப் பார்த்து பயப்படுவதற்கும் இதுவே காரணமாகும்.

கே: சிதனக் கொடுமை யால் சீரழிகின்ற நமது சமுதாயமே சிதனமின்றித் திருமணம் செய்ய முன்வரும் இளைஞன்ப் பார்த்து “இவர் ஒரு செல்லாக்காச்சோல்” என்று இழிவு படுத்துகின்றது பற்றி என்ன கூறுகிறீர்கள்?

ப: அந்த இழி சமுதாயத் தினரின் பழிச் சொல்லுக்காக நம் இளைஞர்கள் என்கில் கொள்ள வேண்டும்?

எஸ். நாகராஜா.

செக்கடிப்புலவு,

கே: எழுத்தாளர்களின் மேல் எனக்கு தனி அபிமானம். ஏனெனில் அவர்களிடம் ஒரு நல்ல உள்ளத்தைக் காணலாம் என நினைப்பதுண்டு. அன்றையில் பிரபல எழுத்தாளர் ஒரு வரைக் கண்டபோது நான் எதிர்பார்த்ததைக் காண வில்லை. இதில் உங்கள் அபிப்பிராயம்...?

ப: சில எழுத்தாளர்களின் எழுத்துக்கும் அவர் தம் இதயத்துக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லாதிருப்பது கண்டு நானும் பல தடவைகள் நெஞ்சம் வருந்தியதுண்டு.

கே: எமதருமைச் சகோதரங்கள் குட்டிமணி ஜெகன் இருவருக்கும் அப்படி என்ன குற்றம் செய்ததாக மதன தண்டனை விதித்தார்கள்...?

ப: உஷ், முசி! பயங்கரவாத்த தடைச் சட்டம் என்ற காட்டு மிராண்டிச் சட்டம் என்று ஒன்று இருப்பது உமகுத் தெரியாதா?

கே: என்றுவது ஒரு நான் தர்மம்தான் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்...?

ப: அதர்மம் ஒருபோதும் வெல்லாது என.

கே: உண்மை அன்பை இந்தச் சமுகம் புரிந்து கொள்வதில்லையே, இதை நினைக்கும் போது வேதனையாக இருக்கின்றது.

ப: கவலை வேண்டாம் உங்கள் அன்பை நான் உணர்ந்து கொண்டேன். அது போதாதா?

“கலீராஜன் வவுனிநகர்”

கே: தார் மீக அரசரே ஸ்ரீலங்காவிற்கு பொருத்தமான ஜனதிபதி என்று சொல்கின்றார்கள் நம்மவர்கள், சிலர் இவர்களைப் பற்றி தாங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்...?

ப: சூடு - சொரணை என்றும் அது என்னவென்று தெரியாதவர்கள்.

கே: பயங்கரவாத சட்டம் இந்நாட்டில் நம்மைவிட்டு எப்போது விலகும்...?

ப: நம்மை நாமே ஆளத்துணிந்த பின்பு.

கே: முன்பு ஒரு காலத்தில் உலகிலே தமிழர்கள் சரித்திரமரம் படைத்தவர்களாக திகழ்ந்தார்கள். இனி அப்படி ஒரு காலம் நம் வாழ்க்கையில் ஒரு முறை மலருமா...?

ப: ஆம்! சமூத் தமிழர்கள் என்றுவது ஒரு தான் சுவித்திரம் படைக்கத்தான் போன்று ரகள்.

முத்துராசா.

நிலாவெளி - 3.

கே: அரி அன்னை, மருத் துவத்துக்கு சட்டரில் இடம் தரும்படி கேட்க நல்ல மருத் துவரை பார்த்து சொல்லும் படி சொல்கின்றீர்களே, நல்ல மருத்துவரை நீங்கள் தேடி ஒழுங்கு பண்ண மாட்டார்களா?

ப: இதுவரை எந்த மருத் துவரையும் தேடும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு ஏற்படாததால் மருத்துவர்கள் எவரும் என்னப்பர்களாக இல்லையே.

எம். கே. ஆனந்தன்,
“சாயிபவனம்”
கொழும்பு - 12.

கே: நடந்த ஜனதி பதிதேர்தலில் வடபகுதி தமிழ்மக்களும் தமிழ் முத்துக்கு ஆதரவு இல்லை என்பதை குமாருக்கும், சுதந்திரக்கட்சிக்கும் கிடைத்த வாக்குகள் குறிப்பிடுவதாக தர்மிஷ்டர்கூறுகிறே?

ப: நடைபெற்றது. மூலவர்கா ஜனதிபதித் தேர்வேயன்றி - தமிழ்முத்துக்கான சர்வஜன வாக்கெடுப்பலவே தர்மிஷ்டர் தடுமாறுகிறார்.

செல்வி கலீமாமணி,
காரைநகர்.

கே: எனது சகோதர மூக்கு அரசாங்க தினைக்களத்தில் கணக்காளர் பதவி எடுப்பதற்கு முதலில் என்ன செய்ய வேண்டும்?

ப: முதலில் யாராவது ஒரு அமைச்சரை 'காக்காய்' பிடிக்கவேண்டும். அதுத்ததாக ஒரு தொகையை கணக்குப் பார்த்து கொடுக்கத் தெரிய வேண்டும்.

கே: சிலர் அரசியலை சாக்கடை என்று வர்ணிக்கிறார்களே உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

ப: சாக்கடையல்ல—அது பெரும் அழுக்காறு

கே: பதவி மோகம் அரசியல் வாதிகளை ஆட்டிப்படைப் பது ஏன்?

ப: அவர்களால் 'பதவி மோகத்தை' ஆட்டிப்படைக்க முடியாததால்

ஆர். இராணி,
மகளிர் பாடசாலை வீதி,
சாவக்கச்சேரி.

கே: பெண்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கு பற்றுவது பற்றிய உங்கள் கருத்தையும் செயல் முறையையும் கூறுவீர்களா?

ப: எந்த விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவதாக உத்தேசம்? தமிழ்மீறி விடுதலைப் போராட்டமாக இருந்தால் அதற்கான செயல் முறையைக் கூறும் தகுதி என்கின்லை — மன்னிக்கவும்.

கே: வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் குடியேறும் வாய்ப்பைப் பெறுபவர்கள் அதிகம் கஷ்டப்பட நேரிடுமா?

ப: இல்லை. பலர் வளமான வாழ்வு வாழ்வதையும் நான் தெரில் பார்த்திருக்கின்றேன்.

எம். எஸ். வி. கருணாநிதி,
புனிதீஸ்சோலை
அமிர்தகளி,
மட்டக்களப்பு.

கே: அரி அவர்களே உங்கள் நரி நெயான்டிக்கு சிரிஎன்று தானே சடார் சொல்கிறது. சரி கொஞ்சமஸவது அழுக்கடாதா அதற்கு வழி தரக்கூடாதா?

ப: சீ! வெட்கயில் கூடாது அண்பிள்ளை அழுக்கடாது தெரியுமோ? எங்கே, என்கண்ணல்ல — சிரியுங்கள் பார்ப்போம்!

அளவையூர் எஸ். கௌரி

கே: அரி அண்ணே! கூடரை மாதமிருமுறை பிரகாசிக்கச் செய்தால் என்ன? அது எவ்வளவு விலையானாலும் நாம் வாங்க காத்திருக்கிறோம். அல்லது பக்கங்களையாவது கூட்டித் தந்து மகிழ்வித்தாலேன்ன?

ப: எல்லா வாசகர்களும் உங்களைப் போன்று இல்லையே. இதை நினைத்தால் மிஞ்சவது வேதனைதான்.

கே: ஒருவன் செய்யும் தவறுகளை பெரிதுபடுத்தி சந்திக்கு கொண்டு வந்து விளம்பரப்படுத்துவர்களைப் பற்றி என்ன கூறுவீர்கள்?

ப: தவறு விடுவது மனித இயல்புதான் அதை உரிய முறையில் சுட்டிக்காட்டுவது தான் பண்பு. அதையும் மீறி அந்த மனிதர் தவறு செய்தால் சந்திக்கு கொண்டுவந்து விளம்பரப்படுத்துவதில் தவறில்லை,

கெல்வி அருள் மேரி.
சீனக்குடா;

கே: முழு நிர்வாணத்தை நிட அரை நிர்வாணம் ஏன் கவர்ச்சியாக இருக்கின்றது?

ப: அரை நிர்வாணமோ, முழு நிர்வாணமோ எல்லாமே அருவருப்புகள் தாம். முழு மறைப்பதில்தான் முழு அழகையும் கவர்ச்சியையும் காணலாம்.

கே: முத்தம் கொடுப்பதால் என்ன பலன் கிடைக்கின்றது?

ப: இன்பம்! ஒரு இளம் பெண்ணீன் முத்தத்தைவிட அன்னையின் முத்தத்திலும் குழந்தையின் முத்தத்திலுமே இளிமை அதிகமுண்டு என்யாரோ ஒரு அறிஞர் சொன்னதாக ஞாபகம்.

கே: த.வி. கூட்டணியின் இயக்கத்தை தாக்கிவரும் கோவை மகேசாண பற்றி சில வரிகள்...?

ப: கொள்கைப் பற்றுக் கொண்ட மனவறுதி வாய்ந்த வர்.

கே: அரி அண்ணே! நீங்கள் திடீரென இறந்தால் உங்களுக்கு பதிலாக யார் பதில் தருவார்கள்?

ப: இதற்கு ரிய பதிலை நான் இறந்த பின் தங்களிடம் நேரில் வந்து தெரிவிக்கிறேன்!

கே: இந்தியாவில் கைதாகியிருக்கும் பிரபாகரனும், உமா மகேஸ்வரரும், இங்கையில் கைதாகி இருந்தால் அவர்களின் நிலைமை எப்படியிருக்கும்?

ப: பூமாலை போட்டு வரவேற்று ராஜ மரியானது பண்ணியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்.

கே: முதற்கு அண்ணால் அவர் நடத்தை கெட்ட இடத்தில் பிறந்தவரென கூறுகின்றார்களே அது உண்மையா?

ப: இல்லை.

கே: த.வி. கூட்டணியும், இ.த. காங்கிரஸ் இன்னும் சாத்தியக் கூறுகள் இல்லையா?

ப: இங்கைத் தமிழர்கள் தட்சியும், தமிழ்க் காங்கிரஸ்மாம் இணைந்த ஒரு இயக்கமே தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி என அழைக்கப் படுகிறது. (நான் இங்கு குறிப்பிட்டது முதுபெரும் அரசியல் வர்த்திகிறது. ஆறி ஸி பொன்னம்பலம் (சீனியர்) அவர்களை தலைவராகக் கொண்ட தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சியையே.)

வி. ஆர். தங்கவேல். பள்ளியவுத்தை தெருந்தலே,

கே: “கழுத்தவர்கள்” எப்படித்தான் எழுதினாலும், நம்முடியுதியாக் காரங்கள் போல் எழுத முடியுமா...? என்று தமிழன்னில் இருந்து கொண்டே, கேட்கும் சில இலக்கிய ‘வாதி’ களைப்பற்றி அபிப்பிராயம் என்ன...?

ப: ‘கவர்ச்சி இலக்கிய வாதிகள்’ வெறும் பகட்டடையே நாடுவார்கள்.

நால் விமர்சனம்:

காவலூர் ஜெகநாதனின் 'நாளை' (நாவல்)

நாவலைக் கையில் எடுத்ததும், பளபளப் பான அட்டையும் செங்கதிரோனாடே துளிர் விடும் 'நாளை' என்ற அர்த்தபுஷ்டியான ஒவியமும் நெஞ்சை நிறைக்க, மிகு நத ஆவலுடன் நாவலைப் பிரிக்கிறோம். கண்ணில் ஒற்றிக் கோள்ளலாம் போன்ற அமைப்பு (வாழ்க் 'நரமதா) முதல் பக்கத்தில் 'இதயத்திலிருந்து சில வார்த்தைகள்' ஆசிரியரின் ரத தினச்சுருக்கமானமுகவரை, அடுத்து, திரு. வல்லிக் கண்ணன் அவர்களின் 'ஒரு முன்னுரை' முன்னுரையைப் படித்ததுமே நமது ஆர்வமெல்லாம் பொசுக்கென்று போய்விடுகிறது. சரிதான் நூற்றேடு நூற்றியோன்று என்மனம் சலித்துவிடுகிறது.

வல்லிக் கண்ணன் பட்டுக்கொள்ளாமல் வேயே, நாவலிலிருந்து சில வரி கண் மேற்கொள்களாகத் தந்து விட்டுக் கழிந்து கொள்கிறார். "கொஞ்சப்பேர் நல்லாயிருக்க, எல் வோரும் சிராயிற இந்த நிலையை மாத்த வேணும்", இந்த சமூகத்தினரைக் கேட்டுக்கெட்ட அமைப்பில்தான் நமக்குக் கோபம்! அதை அடிமோடு உன்ன தமாய் மாத்தி அமைக்கிறதுதான் நம்மட ஒவ்வொரு முச்சின்ற நோக்கமும்" (வெளி நாட்டில் பணம் சம்பாதித்து நல்லாயிருக்கிற இளைஞர் "கொஞ்சப்பேர்" இந்த சமூகத்தின்றைக் கேட்டுக்கெட்ட அமைப்புக்குள் இல்லை போலும்) "தனி மனித சவால்கள் அல்ல இப்ப நமக்குத் தேவைப்படுவது, வர்க்க ரீதியான சவால்கள் தான் தேவை".

"நம்மட இயக்கத்தின்ற முதுகெலும்பு நாமதான். இந்த மன்னில் இருக்கின்ற உழைக்கின்ற மக்கள்தான் இருக்கின்ற சீராயிழுக்கெல்லாம் இந்த சமூக அமைப்புத்தான்காரணம். அதை மேம்பட்டதாக மாத்தியமைக்கின்றது நம்மட வட்சியம்." தனி யுடமை ஒழியுவரைக்கும், இந்தக் கொடுமைகளுக்கு முடிவு கிட்டாது. நம்மட இறுதி வட்சியம் நாடுதமிய, ஏன் உலகளாவிய இறுதி வட்சியம்தான் நம்மட குறிக்கொள்".

இந்தக் கிளிப்பிள்ளை வாசகங்கள் எல்லாம் முன்னுரையில் திரு. வல்லிக்கண்ணன் கொடுத்துள்ள சில சாம்பிள்கள். ஆனால் கடையில் இம்மாதிரியான் நெருடல்கள் சோந்தில் கல்போல் ஏராளமாக, தாராளமாகத் தாவப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே கடைச் சுருக்கம் தனியாக வேண்டியதில்லை.

கேட்டுக்கெட்ட சமூதாய அமைப்பு — தனியுடமை — சுருண்டல் வர்க்கப் போராட்டம் — சாதிப்பிரச்சனை — சமூதாய மாற்றம் — நாளை மலரும் நன்நாள்!

இந்த வாய்பாடு 1956 ல் ஆரம்பமாகி 1970 ல் முடிந்துபோன சங்கதி. இந்த வாய்பாட்டை அறிமுகப்படுத்திய மகானுபாவர்களே, இன்று அதைக் கைவிட்டு இலக்கியத்தின் பால் திரும்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல எழுத்தாளர் ஜெகநாதன் ஏன் இந்தப் புராதனமான முகமுடியைத் தூசி தட்டி எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டார்? தன் நுடைய படைப்புகள் சிலவற்றை நூலுருவில், பார்ப்பதில் ஆர்வம் இருக்கலாம். அதற்காக அரசியல் வாதிகளைப்போல் இத்தனை கீழ்த்தரமான அந்தர்ப்பஷ்டியா?

ஓரு காலத்தில் அண்ணைத்துரை, மு. கருணாநிதி போன்றேர் "வேலைக்காரி" "நாக்குமேடை" வகையருக்களை எழுதியபோது, இலக்கிய வாதிகள் நகைத்தனர். தமிழ்மார் அவற்றைத் தலைக்குமேல் வைத்துக்கொண்டாடிய போதும் பிரச்சாரம் இலக்கிய மாகாது என நிறுபித்து அப்படைப்புகளும் கால வெள்ளத்தில் ஒதுங்கி மறைந்தன.

பிரச்சாரம் — அது ஏந்த ரூபத்தில் இருந்தாலும் இலக்கியத்தில் அதற்கு இடமில்லை, என்பதைச் சிறுபிள்ளைகூட அறியும். இலக்கியத்தில் எவ்வளவோ ஆரம் வந்து விட்ட காலகட்டத்தில் மீண்டும் இப்படி ஒரு தலைகீழ்ப்பாடமா?

என்றாலும் பொறுமையுடன் நாவலைப் படிக்கிறோம்.

காவலூர்த் துறைமுகத்தில் வோஞ்ச பயணத்துடன் கடை ஆரம்பமாகிறது. அதேவேகத்தில் பியத்துக்கொண்டு போகிறது. அப்பொன்ற வேகம். அருமையான களம். அலம்பல் இல்லாத நறுக்குத் தெறித்தாற் போன்ற நடை. காவலூர் ஜெகநாதனின் முத்தினர் நாவல் முழுக்க விரகிக்கூடிறது.

செல்வலிங்கம், தங்கரெத்தினம், பரந்தாமன், செல்வராணி, சிவராமன் தலைமையாசிஸ்யர், முதலிய பாத்திரங்கள் மிக நன்றாகவே உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றன. உரையாடல்கள் மிக நறுக்கு. ஒய்வு பெற்றபின் ஊர்ப்பணி புரிய வந்த தங்கரத்தினம் அவருக்கு உதவும் சிவராமன் போன்றேரது நடவடிக்கைகள் நாட்டு நடப்பைச் சொல்கின்றனர்.

பரந்தாமணிச் சுற்றியுள்ள இஸ்ராங்கள்; ஊர்ப்பெரிய மனிதர் செல்வலிங்கம், அவரைச் சுற்றியுள்ள கும்பல்கள் கோயில் திருவிழா ஏற்பாடு, பறையறிவித்தல், கமலாவின் சாலீடு, சாலீட்டு சம்பிரதாயங்கள், வடக்காலை சில தேவைகளை மட்டும் குறிவைத்து நடக்கும் பெரியமனுஷ்தனம் முதலிய சம்பவங்கள் மிக யதார்த்தமாக இருக்கின்றன.

ஆனாலும் என்ன? எல்லாம் விழுக்கி நெறத்த நீராகிவிட்டதே. கதை என்ற புளிக் காடி இவற்றையெல்லாம் விழுங்கி ஏப்பமிட்டு விடுகிறதே!

ஊர்ப் பெரிய மனிதரை எதிர்த்துப் போராடும் இளைஞர் கூட்டம். சாதிப் பிரச்சனை, பெரிய மனிதரின் காமுகம், அவரது தறுதலையான மகனின் இச்சைக்குப் பலியாகும் அபஸீப் பெண் - எத்தனை தடவைதான் இதை எழுதுவது?

ஊர்ப்பெரிய மனிதர் செல்வவிங்கத்துக் கெதிரான போராட்டத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தோட்ட வேலைக்குப் போகாமலும், தொட்டாட்டுவேலை செய்யாமலும் ஜெர்மனியிலிருந்து தமது பிள்ளைகள் அனுப்பும் பணத்தில் சுயமாக வாழ முயற்சி கள் செய்வது வரை கதை பிசிறில்லாமல் கோவையாக வளர்கிறது. பிறகு வேண்டாத ஒரு திஹர்த்திருப்பம், கதையில் மென்னியைப் பிடித்துத் திருகிவிடுகிறது.

பரந்தாமனுக்கு ஒரு மகேஸ்வரி மாமி. அவள் மகள் கமலா செல்வவிங்கத்தாரின் மகன் குமாரவேலுவால் இரண்டுமாதக் கார்ப் பத்துடன், கைவிடப்பட்டு, துங்கஞ்சையை திருமணப்பேச்சுக்கள் எல்லாம் தோல்வி கண்டுவிட, இவள் தந்தொலை செய்துகொள்கிறார். இளைஞர் கூட்டம் செல்வவிங்கத்தைப் பொலிலில் மாட்டி வைக்கிறது.

இன்னெரு ஒட்டாத கிளைக்கதை:

செல்வவிங்கம் பூரணத்தை வைப்பாட்டியாக்கி அவள் மகள் கண்மணியை அடைய முடியாமல் அவர்கள் நிலத்தை அபகரிக்கும் முயற்சி - பூரணம் அவள் மகள் கண்மணி, கண்மணியின் மகள் மூவரையும் சந்திக்கிறார் செல்வவிங்கம், நல்ல அமரத்துவம், கதைசியில் கண்மணியின் நிலத்தை மீட்பதற்கு இளைஞர்கள் பணம் சேர்த்தெடுக்க முடிவு செய்கின்றனர்.

இந்த இரண்டு சம்பவங்களும் கதையோடு இயல்பாக வளர்ச்சியடையாமல், இடையில் இருந்து ஒட்டிக் கொள்கின்றன.

ஜெர்மனியில் வேலை பார்க்கும் இளைஞர் களைப் பற்றிய பிரஸ்தாபம் கதையில் அடிக்கடி வரும்போது, இறுதியில் கதையில் அவர்களுக்கு ஏதோ முக்கிய பங்கு இருப்பது போன்ற எதிர்பார்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆனால் இறுதியில் அவர்கள் அம்போ! மக்கள் கடையும் அவ்வாறே!

ஒரு அத்தியாயத்தில் (அத: 12) சிங்கள, தமிழ் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒன்று சேருவது பற்றிய விவாதம் நடக்கிறது. அதுவும் கதையோடு ஒட்டாத ஒன்று. இடைக்கிடைத்தியிற்குத் தலைவர்களுக்கும் அட்சதை விழுக்கிறது. ஏனோ தெரியவில்லை.

இப்படிப் பல ஷயங்கள் அந்தரத்தில் நிற்க சங்கரன் என்ற ஒரு புதுமுகம் (புதிய பாத்திரம்) திடீரென்று நஞ்சருந்தி விடுகிறார் - அவன் நஞ்ச குடித்து விட்டதற்கான வல்லமையான காரணம் இல்லை என்று கதாசிரியரே சொல்லி விடுகிறார். அவன் மனைவியின் தொண் தொணப்புத்தாங்காமல் நஞ்சருந்தினான் என்பதை விட, செல்வலிங்கத்தாரிடம் லோஞ்சுகேட்டு இளைஞர் கள் வலுச்சண்டைக்குப் போவதற்காகவே நஞ்சருந்தினான் என்று கொள்ள வேண்டும்.

கதையை இயல்பாக வளர்த்திக் கெல்லாமல் இப்படி அநாவசியமான திடீர் திருப்பங்களால் கதையின் கழுத்தைத் திருகித் திருகித் திருப்புவது கதையைச் செயற்கையாக்குவது மட்டுமல்லாமல் அதை உயிரற்ற பிண்டமும் ஆக்கிவிடுகிறது.

சமூத்து மக்கள் மத்தியில் பிரச்சினை களுக்கா பஞ்சம்? அரசியலின் பேரால், நீதியின் பேரால், கல்வியின் பேரால், கலாச்சாரத்தின் பேரால், மக்களைப் பாதிக்கின்ற பிரச்சினைகள் ஆயிரம் இங்களுடு. அவை எதுவுமே நமது எழுத்தாளர்கள் கண்ணில் படாமல் தொழிலாளி - முதலாளி - சரண்டல் போராட்டம் - சாதிப் பிரச்சனை - சிதைப் பிரச்சனை - மட்டும் தான் அவர்கள் கண்ணில் படும்போலும். நன்றாக ஒளித்து விளையாடுகிறார்கள்.

இந்த நாவலில் லோஞ்சு ஒட்டிப் பிழைப்பது கூட சுரண்டல் என்று சொல்லப்படுகிறது. ‘எல்லாம் நம்மட்ட வறுகிச் சேர்த்துக்காக, என்கின்றான் பரந்தர்மன். இது தர்க்கரீதியாகுமா? இதே தர்க்கத்தைப் பஸ், டயில், முதலியவற்றுக்கும் பொருத்திப் பார்க்கலாமா?’.

தற்கொலை செய்து கொண்ட ஒருவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு ஏற்றிச் செல்ல லோஞ்சுவிடவில் லை என்பதற்காக, லோஞ்சை இளைஞர்கள் எரிக்க, இளைஞர் கோஷ்டித் தலைவனை பரந்தர்மன் மர்மான முறையில் கொலை செய்யப்பட; கொலை செய்தவர்களைப் பழுவாங்குவதற்காக இளைஞர் கொஷ்டியைச் சேர்ந்தவர்கள் கைத்துப்பாக்கியுடன் தயாராக.

பிரச்சினை என்ன? தீர்வு என்ன? சமுதாயத்திற்கு இந்த நாவல் மூலம் கிடைக்கும் சேதி என்ன. சீரழிந்து போன சமுதாயத்தை மேம்பட்டதாக மாற்றியமைக்கும் முறை இதுதானே? போன்ற கேள்விகளுடன் ஒரு நீண்டபெரு மூச்சும் நம்மிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது.

— மனி —

தகவம் — வேல் அழுதன் — ?

இம் முத்தில் தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் ஆற்றி வந்த இலக்கியப் பணியை எவரும் குறைவு படுத்திக் கூறவிட முடியாது. இந் நிறுவனத்தின் பாரிய வளர்ச்சிக்கு அதன் செயலர் திரு. வேல் அழுதனின் அயரா முயற்சியே காரணமாகும். இந் நிறுவனத்தின் ஸ்தாபகர் அவர்களுக்கு என்பதை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது. சமீபத்தில் ஒரு சங்கிளகையில் ‘தகவம்’ பற்றி வெளிவந்த குறிப்பில் அவரின் பெயர் இருட்டடிப்பு செய்யப் பட்டிருப்பது கண்டனத்துக்குரிய செயலாகும். இதன் எதிரொலியாக தகவத்தின் பணிகள் ஸ்தம்பிதமடைந் திருப்பதாக நமக்கு தெரிய வருகிறது. அதன் செயற்பாடுகள் செயற்று இருப்பதற்கு குறிப் பிட்ட அச் சஞ்சிகைதான் காரணமோ என்ற கேள்வியும் இலக்கிய உலகில் எழுந்தள்ளது.

இது சம்பந்தமாக சுடருக்கு வந்த சில கண்டனக் கடிதங்களில் ஒன்றை தமிழ் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்காக இங்கு பிரசுரிக்கிறோம்.

— ஆசிரியர்.

சீமார் 17 வருடால்மாக இலக்கியச் சேவை புரிந்து வரும் பிரபல முற்போக்குச் சஞ்சிகையின்தும் அதன் ஆசிரியரின்தும் உழைப்பில் எவருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததில்லை.

அதற்காக - அச்சஞ்சிகையும் அதன் ஆசிரியரும் விடும் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டாது இருப்பதானது. அந்த ஆசிரியர் அடிக்கடி குறிப்பிடும் ‘ஆரோக்கியம்’ என்ற வார்த்தைக்கு களங்கம் - விளைவிக்கலாம் அல்லவா?

நூற்றுக்கணக்கான கலைஞர்களை, எழுத்தாளர்களை, அறிஞர்களை கெளரவிக்கும் விதத்தில் அடைப்படத்தில் அவர்களின் படத்தை பிரகரித்து உள்ளே குறிப்போ - பேட்டியோடு கட்டுரையோ வெளியிட்டு வரும் குறிப்பிட்ட சஞ்சிகை (அக்டோபர்) யின் இம்மாத இதழ் செய்துள்ள தவறை நாம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

ஒரு தனிநபரைப்பற்றி - அல்லது பலர் அங்கம் வகிக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம் பற்றி எழுதும் போது சற்று அவதானத்துடன் செயல்படவேண்டியது ஒவ்வொரு படைப்பாளியினதும் தார்மீகக்கடமை மட்டுமல்ல அது பொறுப்புணர்வு மிக்கதுமாகும்.

தார்மீகக் கடமையை புரிந்து வரும் இச்சஞ்சிகை தனது பொறுப்புணர்வை தட்டிக்கழித்துவிட்டது என்றே சொல்லவேண்டும்.

தமிழ்க்கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) பற்றி நாம் புதிதாக சொல்வதற்கில்லை. ஏற்கனவே அதன்பணிபற்றி பல முறை குறிப்பிட்டுள்ளோம். தகவம் ஆரம்பத்தில் தமிழ் இனம் சிறுகதை எழுத்தாளர் பேரவை என்ற பெயரில் தான் ஆரம்பிக்கப்படவிருந்தது. இப்படிஒரு ஆயைப்பை ஒருவாக்க வேண்டும் என்று உழைத்தவர் அதற்கண் பலருடன் கடிதம் மூலம் தொடர்புகொண்டு ஆலோசனைகளை- அபிப்பிராயங்களைத்திரட்டியவர் - 1974 ஆம்

ஆண்டு செப்டம்பர் மாதமளவில் - கூடுதல் சிரத்தையுடன் அப்பணியில் இறங்கியவர்தான் பாட்டுக்கு தனது கடமைகளை இன்னும் அதில் இருந்துகொண்டு மேற்கொள்ளுகின்ற வேலையில்,

ஒரு ‘மாஸ்டரின்’ பெயரைக் குறிப்பிட்டு; “அவரது முன் முயற்சியாலும் அசையாது வெராக்கிய உணர்வினாலேயுமே தகவம் என்ற இலக்கிய அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.....; இந்த அமைப்பின் மூலவேர் இவர்தான்.....; என்று உண்மைக்குப் புறம்பாக செய்தி வெளியிட்டுள்ளது குறிப்பிட்ட இலக்கிய ‘மணம்’ பரப்பும் சஞ்சிகை!

இது வியப்பையும் வேதனையையுமே அளிக்கிறது. அந்த மாஸ்டர் பண்பாளர்தான், அன்பாளர்தான் - இனிய நெஞ்சத்தவர்தாரன். அதில் இதுவரை இலக்கியகாரர் எவருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருந்ததில்லை.

ஒரு ஸ்தாபனத்தில் அங்கம் வகிக்கும் ஒரு வரை விதந்து போற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அதில் அங்கம் வகிக்கும் ஏண்யோரை பின்னே தள்ளிவிட்டு உண்மைக்குப் புறம்பாக செய்தி வெளியிடுவது தார்மீகக் கடமையல்ல!

தகவத்தின் மூலவர் வேறு ஒருவர்! அதனை ஆரம்பிக்க முன்முயற்சி மேற்கொண்டவர் ‘மாஸ்டர்’ அல்ல என்பது திடமான உண்மை!

சீரான பணியை மேற்கொண்டு வரும் ஒரு இலக்கிய ஸ்தாபனம் பற்றி விஷயத்தனமாக செய்தி வெளியிட்டு ‘குழப்பம்’ ஏற்படுத்துவதை பொறுப்புணர்வு மிக்கது - ஆரோக்கிய இலக்கியத்தை வேண்டி நிற்கும் - எழுத்தாளர் - சஞ்சிகையாளர் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை ‘இலக்கிய உறவு’ நின்று சொல்லி வைக்க விரும்புகிறேன்!

— ரவிகண்.

(அட்டைப் படக் கதை)

இளம் குத்தான்...

நாவலார்ம்
எனில்லைக்ராந்தன்

அவனுக்கு முன்னால்
முன்று போ.

நிஜத்தில் அவ்வ நினைவில்
முன்றும் ஆண்கள்.

ஆண்கள் என்று சொல்லி
விட்டால் முடிந்ததா?

அப்பா ஒன்று. கத்திரிக் கோல் காணுத மீசை. ஆஜா னுபாகுவான உடல். அவர் அடிக்கடி சொல் லுவாரே கொள்கையின் வைரம் அது போல. முட்டைக் கணகளிலி ருந்து வழியும் அந்தத் தீட்ட சண்மான பார்வை. நக்கீர னிடம் இரவல் வாங்கியது. தோற்றத்தைப் போலவே பெரிய மனசு இல்லாமல்..... எப்பவோ ஒரு விண்ணப்பப் படிவத்தில் சாதி என்ன என்று கேள்வியிருக்க—மனிசன் என்று இவர் கோபத்தில் உதடு துடித்து ஏழுதி—அது திரும்பி வர அவர் கிழித்து எறிந்த அந்த ஆவேசம்.

மனிசனுக்கு மனிசன் பாகுபாடு..... உள்ளவன் இல்லாதவன் மேல்சாதி கீழ்சாதி ஆள்பவன் அடிமை.... தா.....

அப்பா..... மனதில் இமய மாக நிற்கிற அப்பா.

அவரை விலக்கிக் கொண்டு முன்னால் முந்துகிற செந்தில்...

நினைப்பில் கூட என்னமாய்
இனிக்கிறது.

என்றும் மாறுத இனிப்பு
இழையும் புன்னகையோடு
செந்தில் நிற்கிறுன். அவன்
மனம் போல அழகாய்.....
அப்பழக்கற்ற அந்த இதயம்
உழுப்பு உழுப்புப் பு அது
ஒன்றே துடிப்பாக..... அவனிடம் தான் எவ்வளவு சுறு
சுறுப்பு. கட்சி, கட்சி என்று
அப்பா உழுக்கத் போது அவர்
தேவோடு சேர்ந்தவன் செந்தில்.
விலைவாக இவன் வீட்டுக்கு
வருவதும் போவதும் வாடிக்கை.

அதனால் மட்டுமா அவனை
அறிவாள்.

அதற்கும் முதலே முதலே...

அதெல்லாம் நினைக்க
நினைக்க இனிக்கிற தனித்தனிக் கதைகள். அடுத்ததினர் மூன்று கையைப் பாரு. வேட்டை நாய் மாதிரி. பாஸ்கரன் அப்பா ஷக்கு என்னவோ உறவு—தூரம் மாதிரியும் இருக்கு—கிட்ட மாதிரியும் இருக்கு. என்னவோ இரத்த உருத்து. தின்னுறதும் தூங்குற தும் ஊர் சுத்தற தும்... இப்படிப்பல் ‘தும்’ கள் அவ்வளவோடு செந்துப் போறதுதானே.....

இவனைச் சுற்றி சுற்றி வந்து—என்ன பல்லி விப்பு வேண்டியிருக்கு.....

உன்று பேரும்தான் இப்போது அவனைச் சுற்றி இனிப்பும் செப்புமாய் செத்திலும் பாஸ்கரனுமாய்...
அப்பா.....

அப்பா என்று காலம் காலமாய் அவனுக்கு அறிவு தெரிந்த தினிருந்து பரிச்சயமான அப்பா நினைவில் மெல்லி மெல்ல எழுந்து — ஒடே, இடியில் பொசுக்கிவிடும் தென்னங்குருத்துப்போல.....

இடியேதான்.

அப்பாவின் அந்த வர்த்தகன்

காதுகள் நம்ப மறுத்த போதும் நிஜமாய் ஒவித்த அந்த வர்த்தகைள். அவன் பொறி கலங்கித்தான் போனால்.

அப்பா கூட செந்தி லை நான்கு வருடங்களாகத்தான் அறிவார். அவன்? ஏழா எட்டா..... பள்ளிக்கூடத்தை விட்டே ஜந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டன என்றால் ஏழா தான்.

செந்தில் சந்தியடியிலிருக்கிற தேனீர் தயாரித்துக்கொண்டிருப்பான். விடிந்தால் இரவு செத்து-சாம்பல் காடாத்தியும்

முடியும்வரை அதே இடத்தில் விடுகிறேன் பிறகு என் வயித் துக்கு..... பிச்சையெடுக்கச் சொல்லியா?"

எப்படி முடிகிறது செந்தி வால் சிரிப்பும் கலகலப்பு மாகு.....

பள்ளிக்கூடம் முடிந்து அவன் வெள்ளைச் சட்டணைக்குள் அலங்காரம் புதைத்து வரும் போது அவனுக்கு கை வெந்து போன சந்தாப்பங்கள் பல..... காலையும் மாலையும் அவன் தரிசனம் கிடைக்கிற சந்தர்ப்பங்களில் அவனது உற்சாகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமே.....

சிரிப்பும் நெளிப்பு மான பரிச்சயமும்.....

எப்பவாவது கிடைக்கிற வீவில் அவன் சைக்கிளில் மூச்சிறைக்கவந்து இரண்டு வார்த்தை என்றுகி.....

வேலைக் களைப்பும் தூக்கக் கலக்கமும் தோற்றேடு அவனின் நினைவுச் சுதந்தில் - சாக்கிலே உடல் சுருளுவும் - மனம் நிமிஸ்த்து மிதந்த இரவு களை உருவாக்கி விட்டன.

அவனும் தான்.....

சிரிப்பும் கலகலப்புமான அவனது முகமே மனம் முழுவதும் வியாபகமாகி... செந்தில்..... செந்தில்.....

மனம் முழுவதுமே வறுகி விட்ட அந்த இழுப்பு இப்போது நினைத்தாலும் பிடிப்பாத வியப்பாக இருக்கும் அவனுக்கு ..

"செந்தில் நான் முழுவதும் தீங்க கசங்கி றிறது தான் என்னேலே....."

அவன் கலகலவென்று சிரித்தான்.

"சுமதி... சரி நானில்லை என்று வைச்கக்கொன் வேற ஒருவன் எனக்காக நிற்பானில்லை....."

"தீங்கட்டும்.. ஆன நீங்க "

"நான் வேற அவன் வேற்யா... சரி..... நான் விட்டு

"செந்தில்....."

"சுமதி..... தொழில்லை எதுவுமே குறைச்சல் இல்லை... தொழிலாளர் சுரண்டப்படுகிற இந்த நிலைமை தான் மாறுவேண்டும்..... மாறும்... எங்கட்காலம் வரும்....."

பாரதிபோல் பாட்டெழுது பஞ்சமென்ன

நம் நாட்டில்?
— குமார் தனபால் —

பாரதிபோல் பாட்டெழுது
பஞ்சமென்ன நம் நாட்டில்
நிறம் மாறுத பூக்கள்
நிறைந்து சிபந்து
சோறில்லாப் பாலையுடன்
கூறாரில்லாக்
குடிசைகளில்
ஞந்தியிருந்து.....
ஓரு கை ஒதை
ஏழுப்பத்து டிக்கும்
கவர் இல்லாத
சித்திரங்கள்
தீதறிக்கிடக்கூயிலே...
பாரதிபோல் பாட்டெழுது
பஞ்சமென்ன நம்நாட்டில்...?

"ம..... ம..... எனக் கொண்டும் தெரியாதாக்கும்...?"

"என்ன தெரியும்..... பெரிசா....."

"பெரிச பெரிசாத்தான் அப்பா எனக்கு அறிவு தெரிஞ்ச நாளிலை இருந்ததான் சொல்லுரே....."

"அப்படியா"

"எங்கப்பா யாரு எண்டு நினைச்சீங்க... தொழிற்சங்கத் தலைவர் கந்தசாமி"

"கந்தசாமியா..."

செந்தி துக்குப் பலத்த அதிர்ச்சி; மகிழ்ச்சியும்தான்.

ஒரு நாள் மேற்கு வானம் வர்னம் பொழிகிற வேளை. இவள் ரிஷ்யஸனுக்குப் போய் விட்டு வந்து கொண்டிருந்த போது செந்தில் எதிர்ப்பட்டான். வழக்கமான விழுந்தடிக்கிற புன்னகையைக் காண வில்லை. சிரியஸாக இருந்தான். பெரும் பாரம் தூக்கு முன் கமைகாரனின் நிலையில்..... ஆழ்ந்த பெருமூச்சு..."

"என்ன செந்தில்....."

"சுமதி உங்கட அப்பா வோட நான் பேசுவேணும்"

"அல்வளவு அவசரமா" இவன் சிரித்தான்.

"கிண்டலா சுமதி..... நேரம் காலம் இல்லாம....."

"பின்ன..... அது நானே பேசி ஒழுங்கு செய்வன்"

"சுமதி இது வேறு....."

"வேற்யா....."

"ம.... ஓட்டல்களில் வேலை செய்கிற நாங்க எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு சங்கம் அமைக்கப் போறும..... வேலைக்குப் பாதுகாப்பு, வேலை நேரம், சம்பளம் இப்பிடி இப்பிடி பல பிரச்சினைகள்....."

"வாங்களேன்....."

"அறிமுகப்படுத்திவை..... அவ்வளவுதான்"

உரத்துக் கூறி விடை பெறும் செந்தில்.

"அவ்வளவுக்கு வந்தாச்சா....." என்று நமட்டுச்சிரிப்புடன் குறுக்காக வரும் பாஸ்கரன்.

"பாஸ்கர்... நீ...?"

"எல்லாம் தெரியும்டி..... நீயும் அந்தத் தேத்தண்ணி ஆத்கிறவனும் போடுற கூத்து....."

“வாய் இருக்குதென்டு
கண்டபடி பேசாதை”

“கண்ணும் இருக்கு”

“என்ற காது தாங்காது”

“மனசு தாங்குமோ.....”
பல்லீக்கடித்தான் பாஸ்கரன்.

“மலையாய்க் கனவுத்
லோசு சுமந்து கொண்டு நான்
இருக்கிறன். உடைச்சாய்னான்
உடைஞ்சாய் ஒ.....”

பாஸ்கரன் அவள் மன
தையே பிதிப்பதுபோல் சைக்
கிளை உதைத்துச் சென்றுவிட்டான்.

அடுத்த நாளே செந்திலை
அப்பாவுக்கு அறிமுகம்
செய்ய.....

அவர்கள்தான் என்னமாய்னான் கலந்துவிட்டார்கள்,
நாட்கள் கரையக் கரைய.....
அவர்கள் நேரம் கிடைக்கும்
போதெல்லாம் சந்தித்தார்கள்.
அவர் வருவார் இவர்
போவார். கூட்டம் என்பார்கள்.
பேராட்டம் என்பர்கள்.
கட்டி அணிப்பர்கள்;
கைகுலுக்குவர்கள்.

அப்பாவைப் போலவே
இரு கணவன்.

எதிர்காலத்தில்.....

அவள் தான் என்னமாய்ப்புரித்துப் போனாள்.

குடும்பத்தில் ஒருவன்
போலவே ஆகிவிட்ட செந்திலின் உறவு சகஜமாகிவிட்டது
அவளுக்கு. இத்தனைக்கும் பாஸ்கரன் அடித்துப் பிடித்துக்
கொண்டு வருவதும் அப்பாவை
முறை சொல்லி அழைப்பதும்
இவளை ஒரு பார்வை பார்ப்பதும் தொடரத்தான் செய்கிறது.
செந்திலின் உறவு கட்சி,
கொள்கை இவற்றேநு உள்ள அவள்து அப்பாவை உறவு
தான் என்று இப்போதெல்லாம் தன்னைச் சமாதானப்
படுத்திக் கொண்டான்.

வரவர அப்பாதான் இவனுக்குப் புதிராக இருந்தார்.

செந்திலோடு அன்பும்
ஆதரவும் காட்டுவதற்கென்ன
அவர் பாஸ்கரண்டம் குழைகிற
குழைவு.

அந்த நாட்களிலெல்லாம்
என்னமாய்க் கீறி விழுந்தார்.

“இரு பொறுப்பு வேணும்
தின்னிறதும் ஊர் சுற்றுகிறது
மாக.....கூடுவார் கூட்டம்.....
ம.....பாஸ்கரன் உதவான்”

இப்போது மட்டும் என்ன
வாம்?

நாளைக்கு நாளைக்கு என்று
இனியும் பொறுக்கக் கூடாது
என்று அவள் முடிவுக்கு வந்தாள்.

“அப்பா.....”

“ம.....”

“என்ற எதிர்காலத்தைப்
பற்றி.....”

“ம.....”

“திட்டமிட்டு.....”

“சுமதி..... அதுக்குத்தான்
நான் இருக்கிற நேண... நீ
எதுக்கு.....”

அவளுக்கு வெட்கமாகவும்
ஆகிவிட்டது.

“நீங்க தானேப்பா சொல்லுவியள் பாரதி கண்ட புது
மைப் பெண்ணைய.....”

அப்பா சிரித்தார். தன்
பாட்டுக்குச் சிரித்தார்.

“பைத்தியம் பைத்தியம்...
ம..... சொல்லு”

“நானே என்ற எதிர்காலத்
தைப் பற்றி.....”

“ம..... இவன் பாஸ்கரன்
எதும் சொல்லியிருக்கிறான்
போலே”

“இல்லப்பா..... நான்.....
செந்தில்.....”

“என்ன...” அப்பா ஆவே
சம் வந்தவராக எழுந்தார்.

சமுக்கிறமைகள் மீது
கொடுமைகள் மீது அப்பா கீறி
இவ்வளவு காலமும் அவள்
அறிந்த சீற்றம் இப்போது தன்
மீதே - அதுவும்.....”

அவள் தடுமாறினான்.

“என்னப்பா.....”

“வாயைழு அவன் பஞ்சப்
பயலே.....”

“அப்பா.....”

“சும்மா உடம்பை வளர்த்துத்
திரிஞ்சாலும் அவன் பாஸ்கரன் ‘பாங்க’ இலை வேலை
பார்க்கிறவன்..... இவன் தேத்தன்னி ஆத்திற பயலே.....”

அழிவின் அறிகுறி

பிறையிழலா இன்பீ ரீ
யாலில் என்ற தாவரம்,
ஐவாவிலுள்ள, பானஜி
நேரன்ஜி என்ற எரிமலையின்
உச்சியில் மட்டும் காணப்
படுகின்றது. அப்பகுதியில்
வாழும் மக்கள் இதை
“அழிவின் அறிகுறி” என்று
அழைப்பார். இத்தாவரம்
அந்த மலையில் வளர
ஆரம்பித்தால், திட்டமாக
அப்பகுதியில் எரிமலை
வெடிப்பு உண்டாகி அழிவு
ஏற்படும் என்பதாகும்.
இதன் காரணமாக அப்பகுதி
மக்கள் இதைக்
கண்டதும் உடனே அங்கிருந்து
வெளியேறி விடுவார்.
தகவல்:

செல்வி, பெலவியா நூர்தீஸ்
பாலையுற்று.

“அப்பா எனக்கு அறிவு
தெரிந்த காலம் தொடக்கம்
சொல்லுவியனே..... தொழி
வரானிதான் உயர்ந்தவன்னு...”

“ சொன்னதான் .....
சொல்லுவன்தான். அதுக்காக
இப்ப.... அவன் ஆரு அவனர
சாதி என்ன தெரியுமா?”

“அப்பா நீங்களா... சாதி
என்ன என்று கேட்க மனிசன்
என்று எழுதி கிழிச்செறிந்த
நீங்களா இப்பிடு....”

“அதுக்காக உண்ணோ எனியன்
சாதிக்கு....”

“அப்பா செந்தில் மனிசன்
..... உன்னதமான மனிதர்...” வாம்”

“கஞ்சிக்கு வழியற்ற பிச்
சைக்காரப் பயல்..... எனிய
சாதி..... தேத்தண்ணி ஆத்திர
பயலுக்கு எனர மகளை..... தூ.....”

அவனிய இவ்வளவு கால
மும் அவர் உச்சரித்துவந்த
சாதி ஓழிப்பு, சமத் துவம்,
தொழிலாளர் மேன்மை... எல்
லாம் .... எல்லாமே ...

“அப்பா... ... உங்கட உர
மான கொள்ள கக்கள் என்
ஞச்சு ...”

அப்பா சிரித்தார். வாய்
விட்டுச் சிரித்தார்.

“உங்களுக்கில்லை”

“இல்லை ..... இல்லை .....
இல்லை”

நிர்வாணமாக அப்பா நிற்
படைத் தக் காணக்குமட்டியவ
ளாக திரும்பினான். சில
கணப் பொழுது தின் கனத்த
மென்னத்தை உடைத்தவன்
உறுதியாகச் சொன்னன்.

“நானும் உங்களோடு
இல்லை..... ஊரோட்தான்.”

(யாவும் கற்பண)

“அ. செ. மு. நிதி”

சடர் இலக்கியச்சோலையில் வெளிவந்த
பழுமிபெரும் எழுத்தாளர் அ. செ. முரு
கானந்தம் அவர்கள் நிலை பற்றிய செய்தியை
படித்த திருஷ்டி அருண், வீஜயானி, சடர்
மூலம் அவருக்கு நிதி சேர்த்து உதவ வேண்டும்
என்று கோரிக்கொயோடு 300 ரூபாவையும்
அந்திதிக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்.
அவரின் இம் முன் மாதிரியை சடர் மெரிதும்
யாதாட்டுகிறது.

நோயினாலும் வறுஷமினாலும் வாடும்
அ. செ. மு. அவர்களுக்கு வெறும் அனுதா
பம் காட்டுவதில் மட்டும் திருப்பிப் படலாமா?
இயன்ற நிதியுதவியை அளித்து அவருக்கு
உதவவேண்டியது எழுத்தாளர்களினாலும்,
வாசகர்களினாலும், சமூகசேவை — இலக்கிய
மண்நங்களின் கடமையாகும். எனவே கட
மினுஷ் ஆரம்பிக்கப்படும் ‘அ. செ. மு. நிதி’க்கு
வாரி வழங்கும்படி அன்புடன் வேண்டுகிறோம்
அனுப்பும். காசோலை, காசுக்கட்டோலை
அ. செ. முருகானந்தம் என எழுதப்படல்
வேண்டும். அனுப்பவேண்டிய

முகவரி:

“அ. செ. மு. நிதி”

சுடர்

1947, பண்டாரநாயக்க மாவத்தை,
கொழும்பு - 12.

அருண், வித்யராணியின் வேண்டுகோள்!

ஆடி மாதச் சுடரில் ‘ரத்தி’ தரும் இலக்கிய
சோலையில் மலர்ந்து பரிதாபமான மலர்கள்னு
உள்ளம் வேதனைப்பாட்டேன். நான்
குறிப்பிடுவது பழங் பெரும் எழுத்தாளர்
முருகானந்தம் அவர்களையே.

எழுத்துக்காக வாழ்ந்தவர். எழுத்தை
நம்பி வாழ்க்கையை நடாத்துபவர். நோயினாலும்
தான் மட்டும் அன்றி தன் தாயுடன் வறுஷமை
யில் வாடுவதைப் படித்த பொழுது என்னைப்
போன்ற இளம் எழுத்தாளர்களும், வாசகர்
களும் பிரபல எழுத்தாளர்களும் கூட நிச்சயம்
மன்றமுகியிருப்பார்கள். அவருக்கு உதவி
புரிய என்னை எங்கே கொண்டு போய்கொடுப்பது
எப்படி உதவி செய்வது என்றெல்லாம்
குழம்பியிருப்பார்கள். அத்தகையோர் சார்பில்
‘சுடர்’ மூலம் நீங்கள் நிதி ஒன்றினைத்திரட்டி
அவருக்கு வழங்குங்கள் எனப்பணிவடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

நல்ல விடயத்தை யாரும் தொடங்கி
வைக்கலாம் முருகானந்தம் அவர்களின் நிதிக்கு
நான் பிள்ளையார் கழிபோட்டு என்னுலான்
ஒரு சிறு தொகையை அனுப்பியுள்ளேன்.

சுடர் வாசகர் களும் எழுத்தாளர்களும்
தங்களால் இயன்ற உதவியை அளித்து. இப்பணியை
பூரணமாக்கி அவ் எழுத்தாளரை
நோயினின்றும் காப்பாற்றி உதவி புரியட்டும்
என சுடர் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோணிக் கோணி கோடி கொடுப்பதை
விட கோணுமல் மாகாணி கொடுப்பது மேல்
என என்பெற்றேர்கள் சொல்வார்கள். அன்ளிக்
கொடுத்தால்தான் கொட்ட. மதிப்பு என
எண்ணேதிர்கள். உங்களால் கொடுக்க முடிந்தது
1 ரூபா என்றாலும் மன்றிறைவோடு கடர்
காரியாலயத்திற்கு அனுப்பி வையுங்கள். நீங்கள்
இறு துளிகளாக அனுப்புபவை ஒன்று
கேர்ந்து பெரு வெள்ளமாகி விடும் அல்லவா!

அருண், வீஜயானி,
சவுடி அரேபியா

தமிழ் - தர்மபாலசிங்கம்,
குடிவுந்தான்,
தெல்லிப்பழை.

பொழுதுபோக்கு: இலக்கியம்
அரசியல், ஓவியம், சினிமா,
உடற்பயிற்சி

வே. கருணாநிதி
புன்னைச்சோலை,
அமிர்தகளி ,
மட்டக்களப்பு.

பொழுதுபோக்கு: கவிதை,
சிறுக்கதை எழுதுதல், நண்பர்
நண்பியர் தொடர்பு.

ஐ. கார்த்தி,
137/8, பண்டாரநாயக்க
மாவத்த,
கொழும்பு - 12.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி,
பத்திரிகை வாசித்தல்.

ச. சத்தியானந்தன்
“ விங்கவாசா”
பாடசாலையடி
தாவடிவடக்கு தாவடி.

பொழுதுபோக்கு: விளையாடு
தல், கதைப்புத்தகங்கள்,
வாசித்தலும், கட்டுரைகள்
கவிதைகள் எழுதுதலும்.

பி. எஸ். அருளகிரி,
இல. 17, பண்டாரநாயக
பெதச,
புசல்லாவை.

பொழுதுபோக்கு: சைக்கிள்
ஒட்டம், சினிமா, டி. வி.
வாளேவி, பத்திரிகை ஆகியன்.

வே. பத்மநாதன்,
இல. 1 பொன்ஜியம் ரேட்,
[கொட்டாஞ்சேனை]
கொழும்பு - 13.

பொழுதுபோக்கு: கதைப்புத்
தகங்கள் வாசித்தல், வாளேவி
கேட்டல்.

ஏ. சோ. ராசா
மே/பா சோழு,
86/1 இராசசிங்கம் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பொழுதுபோக்கு: உதைபத்
தாட்டம், பத்திரிகை, பேனை
நண்பர் தொடர்பு.

ஏ. ரவிதாஸ்
“ ரவிநிகேதனம்”
கரவெட்டி மேற்கு,
கரவெட்டி.

பொழுதுபோக்கு: முத்திரை
சேகரித்தல், விளையாட்டு,
டி. வி. பார்த்தல் என்பன்.

தி. பரஞ்சோதி,
நூல் நிலையம்,
யாழ் - பல்கலைக் கழகம்,
யாழ்ப்பாணம்.

பொழுதுபோக்கு: சஞ்சிகை
களிலான இலக்கிய, அரசியல்
நுகர்வு, பத்திரிகை வாசித்தல்,
நண்பர் தொடர்பு.

நா. மகேந்திரராசா,
நாவலர் ச. ச. நிலையம்,
உடுப்பிட்டி.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி
கேட்டல், பத்திரிகை வாசித்
தல், கரப்பந்து, கால் பந்து
விளையாடல்,

எம். எல். அண்ணார்,
றவுமாவியா வீதி,
2ம் வட்டாரம்,
சின்னக் கிண்ணியா.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி,
பத்திரிகை, கதை, கவிதை,
கட்டுரை எழுதல்.

ஒ. கியாஸ்,
றவுமாவியா வீதி,
சின்னக் கிண்ணியா,
கிண்ணியா - 1.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி,
சடர், கதை, கட்டுரை
வாசித்தல், உதைப்பந்தாட்டம்.

மாணிக்கவாசகர் சிவ விங்கம்,
செல்வபவனம்,
தங்கோடை,
காரைநகர்.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி
கேட்டல், சுடர், பத்திரிகை
வாசித்தல், சமூகசேவை செய்
தல், அரசியல் பற்றி கலந்து
துரையாடல் என்பன்.

பி. அருளாநந்தம்,
திருவள்ளுவர் வீதி,
வேப்பங்குடா,
சீனக்குடா.

பொழுதுபோக்கு: நண்பர்
நண்பியர் தொடர்பு, முத்திரை
சேகரித்தல், பத்திரிகை,
கதைப்புத்தகம், வாளேவி,
பேனை நண்பர் தொடர்பு.

எஸ். எம். தெருஷ்ததார்,
“ றஸீபாத் மன்சில் ”,
இல. 137 ஏ, மெயின் வீதி,
மருதமுணை - 2,
கல்முணை.

பொழுதுபோக்கு: முத்திரை
சேகரித்தல், பத்திரிகை,
கதைப்புத்தகம், வாளேவி,
பேனை நண்பர் தொடர்பு.

இரா. துமோதாஸ்,
2ம் பிரிவு,
மண்டுரே.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி,
கதை, கவிதை, பத்திரிகை
வாசித்தல்.

ரு. தேவேந்திரா,
இல. 3/2 அதிகார் வீதி,
மட்டக்களப்பு.

பொழுதுபோக்கு: வாளேவி
கேட்டல் பத்திரிகை, சஞ்சிகை
வாசித்தல்.

கே. எம். ஸாஹிர்,
114, ஏகாம்பரம் வீதி,
திருகோணமலை.

பொழுதுபோக்கு: கதைகள்
வாசித்தல், அரசியல் விடயங்களைப் பற்றி விமர்சித்தல்.

எஸ். பி. பத்மநாதன்,
கனகராயன்குளம்,
மாங்குளம்.

பொழுதுபோக்கு: பத்திரிகை
வாசித்தல், டி. வி. பார்த்தல்,
நண்பர் தொடர்பு.

சிங்கப்பூர் - ஆசியாவின் குபேரபுரி.

இளைஞர்களுக்காக

ஆடு, மாடு, நூலம்பு, இலையான், காப் பான் பூச்சி இல்லாத நாடு உலகில் உண்டா? உண்டு. அந்த நாடுதான் சிங்கப்பூர்.

இழக்காசியாவின் குபேரபுரி என்று வர்ணிக்கப்படும் சிங்கப்பூர் இன்று வளர்முக நாடுகள் மட்டுமல்ல வளர்ந்த நாடுகளும் பார்த்து பொருமைப்படும் அளவுக்கு பொருளாதார வளத்தில் - வாழ்க்கைத்தரத்தில் இமயம்போல உயர்ந்து நிற்கிறது.

இவ்வளவிற்கும் சிங்கப்பூர் ஒரு சண்டைக்காய் நாடு. நாடு என்று அழைப்பதைவிடகரம் என்று அழைப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

முக்கியதரை விமானமார்க்கங்கள் சிங்கப்பூரை ஊடுருவிச் செல்கின்றன. இந்து சமூத்திரம் - தென் சீனக்கடல் - பகபிக் சமூத்திரம் இவற்றின் ஒரமாக வதியும் மக்களை இருங்கு இணைக்கும் பாலமாக - சேந்திரநாடாக சிங்கப்பூர் விளங்குகிறது.

மலேசியா நாட்டின் தென்கோடியில் இருக்கும் சிங்கப்பூரின் மொத்த விஸ்தீரணம் 617.8 சதுர கிலோ மீட்டர் (54 சிறு தீவுகள் உட்பட) மட்டுமே. இது யாழிப்பாண குடாநாட்டை விட பரப்பில் சுற்று சிறியது. மலேசியாவையும் சிங்கப்பூரையும் 1056 மீட்டர் தூரமுள்ள பாலம் இணைக்கிறது. இதன் வழியாக தெயில் - மற்றும் வாகனம் போக்குவரத்து இரண்டு நாடுகளுக்கும் இடையில் நடக்கிறது.

சிங்கப்பூர் குடியரசின் மக்கள் தொகை இலட்சம் இதில் சினர்கள் 77% விழுக்காடு இருக்கிறார்கள். இவர்களை அடுத்து மலேயமக்களும் தமிழ் மக்களும் வசிக்கிறார்கள். மொத்த மக்கள் தொகையில் தமிழ் மக்கள் 6% விழுக்காடுமட்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விழுக்காட்டுக்கு பொருத்தம் இல்லாத வகையில் அவர்களது செல்வாக்கு-புகழ் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது!

மாதம் மும்மாரி பெய்கிறதா? என்று பழங்கால அரசர்கள் தங்களது மதி மந்திரி களைப் பார்த்து, தர்பாரில் கேள்வி கேட்பார்கள் என்ற கடைகளில் படித்திருக்கின்றோம். சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தளவில் மாதம் மும்மாரி என்ன வாரம் மும்மாரி பெய்கிறது. குளுகுளு என்றே - அகோரம் என்றே சொல்லாமல் இவை இரண்டிற்கும் நடுப்பட்டசிதோஷங்கள் இருங்கு காணப்படுகிறது, மற்ற அடிக்கடி பெய்வதால் ஈங்கு பார்த்தாலும் பச்சை

யாகக் காட்சியளிக்கிறது. பச்சைச் கம்பளம் விரித்தாற்போல என்று கவிஞர்களும் - கதாசிரியர்களும் வர்ணிப்பார்களே அது சிங்கப்பூருக்கு முற்றிலும் பொருந்தும் எங்கு பார்த்தாலும் எந்தத் திக்கை நோக்கினாலும் வரிசையாக நடப்பட்ட நிழல் மரங்கள் கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியாக இருக்கின்றன.

திட்டமிடப்பட்டு, ஒழுங்காக, நேர்த்தியாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட நகரமாக சிங்கப்பூர் காட்சியளிக்கிறது. நெங்கள் - அகன்ற சாலைகள், சாலைகள் மருங்கில் சோலைகள் (சாலைகள் மத்தியிலும்) பூமரங்கள் நட்டு இருக்கிறார்கள்) எல்லாம் மாதிரி வரைபடத்தில் கட்டிடச் சிற்பி கீறியதுபோல நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள்.

கண்ட கண்ட இடங்களில் கடைகள் அங்காடிகள் வேறு கட்டிடங்களை சிங்கப்பூரில் பார்க்க முடியாது.

வானளாவிய உயர்ந்த குடியிருப்பு தொடர்மாடிக் கட்டிடங்கள் திட்டமிட்டபடி சீராக கட்டி இருக்கிறார்கள்.

சிங்கபூரில் பழைய கட்டிடங்களை ஓய்பார்க்க முடியாது. மாதிரிக்கு இரண்டொரு கட்டிடங்களை வேண்டுமென்றே மக்கள் பார்ப்பதற்கு அப்படியே விட்டிருக்கிறார்கள்.

மூர்த்தி சிறிதென்றாலும் கீர்த்தி பெற தென்பார்கள். சிங்கப்பூரைப் பொறுத்தளவில் இது முற்றிலும் உண்மை. நகரம் சிறிதென்றாலும் வேண்டியனவு விசாலமான வெற்றிடங்களை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். பூந்தோட்டங்களுக்கு குறைவில்லை. ஐரோப்பகுதியில் உள்ள ஒரு பூந்தோட்டம் பல ஆயிரம் ஏக்கர் காணியில் பரந்து விரிந்து கிடக்கிறது ஆங்காங்கே நீர்ச்சனைகள் செயற்கையாவும் இயற்கையாவும் நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள். (சிங்கப்பூரில் ஆறுகள்கூட ஒடுக்கிறது. ஆச்சரியம் ஆனால் உண்மை. அங்கள் நீண்ட ஆற்றின் நீளம் 12 கிலோ மீட்டர்!) மக்கள் தொகை திறைந்த-நெருக்கடியான ஒரு நகரம் என்று பார்ப்பவர்கள் நினைக்காதவாறு நகரம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உலகத்தில் சுத்தமான நகரம் எதுவென்றால் அது சிங்கப்பூராகத்தான் இருக்கவேண்டும். விதியில் குப்பை கூளங்கள் மருந்துக்கும் இல்லை. பேருந்து நிலையங்கள், சந்தைகள், பொது இடங்கள் குத்தமாகவும் அதே நேரத்தில் அழகாகவும் காட்சித்திருக்கின்றன. பொது

இடங்களிலும் வீதியிலும் குப்பை போடுவது சிங்கப்பூரில் 500 வெள்ளி (ரூபா 500/-) அபராதத்தை வரவழை முக்கின்றது. சினிமா கொட்டகைகளில், அரசு அலுவலகங்களில், வசக்களில் புகைபிடிப்பது முற்றுக்கு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. தடையை மீறுவோர் 500 வெள்ளி அபராதம் கட்டவேண்டிவரும்.

மக்கள் இம்படியான சட்ட திட்டங்களை பொது நன்மை கருதி தாங்களாகவே அனுசரித்து நடக்கிறார்கள். இந்த விடயங்களில் மக்களின் ஒத்துழைப்பு அரசுக்கு தாராளமாகக்கிடைக்கிறது. சிங்கபூர் அரசு வீதியில் ஒரு கோட்டை கீறி, அதை யாரும் கடக்க கூடாதென்று கட்டளை இட்டால் வேறு கேள்வி—விசாரணை இன்றி மக்கள் அந்தக் கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு நடப்பார்கள்.

அண்மையில் புதிய விமான நிலையம் ஒன்றை நகரத்தில் எல்லைப் புறத்தில் நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள். காங்கி என்று அழைக்கப்படும் இந்த சர்வதேச விமான நிலையத்தைப் பார்க்க கண்கள் ஆயிரம் கோடி வேண்டும். அவ்வளவு நேரத்தியாகவும் - கலை அழகோடும் இந்த விமான நிலையத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். உலகில் நான்காவது பெரிய சர்வதேச விமான நிலையம் இதுதானும் ஐந்து நிமிடத்துக்கு ஒன்றுக்கு விமானங்கள் தரை இறங்குவதும்- பறப்பதும் ஆக இருக்கின்றன.

சிங்கப்பூர் வளர்முக நாடு என்ற நிலைமாறி வளர்ந்த நாடாக மாறிவிட்டது. தனிநபர் வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூபா 48,000/- (இலங்கை ரூபா 5000/-) வாரம் ஒரு தொழிலைக்கும் திறக்கப்படுகிறது. பொருட்கள் மலிவாகக் கிடைக்கின்றன. மாதம் ரூபா 4000/- உழைக்கிறவர் அதில் பாதியை மீதப்படுத்தி விடலாம். கல்வி சுகாதாரம் குறைந்த செலவில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வருமானவரியிடுக்கும் இல்லை. உங்களிடம் சில இலட்சம் ரூபா யிருந்தால் சிங்கப்பூரில் குடிபுகுந்து அந்தநாட்டு குடிமகனாகக் கூட வந்து விடலாம்

ஏனையவற்றைப் போலவே பள்ளிக்கூடங்கள் அழகாக அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. பள்ளிமானம் - மாணவிகள் அந்தந்த பள்ளிக்கூடத்து சிருடை அணிந்து சுத்தமாக பள்ளிக்கூடம் போய் வருவது பார்ப்பதற்கு குளிர்ச்சியாக இருக்கிறது.

தொழில் வாணிபம் வங்கி இந்தத்துறை களில் சினர்களே ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ஆனால் தமிழர்களும் தங்கள் கைவரிசையைக் காட்டத்தவறவில்லை. குறிப்பாக அரசுக்கேவையில் தங்கள் வீதாசாரத்துக்கு அதி கமாக இடம் பிடித்திருக்கிறார்கள். எந்த வொரு அமைச்சு திணைக்களம் இவற்றில் முக்கியப்பதவியில் இரண்டொரு தமிழர்களாவது இல்லாமல் இருக்காது. என்அமைச்சரவையில் துணைப் பிரதமராக இரு. இராசரத்தினம் என்ற தமிழர் இருக்கிறார். அதேபோல் வெளி

விவகார மந்திரியாக இரு. தனபாலன் (இவரது மனைவி ஒரு சீனப் பெண்மனியாம்) இருக்கிறார்.

சிரங்கள் என்றெல்லா இடம், சிங்கப்பூரில் இது சின்ன தமிழ்நாடு. கோவில்கள், புடனவைகடைகள். நலக்கக்கடைகள், சைவ உணவகங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. என் பூக்கடைகளும் உண்டு.

சுத்தமான 22 கரட் தங்க நலக்கள் சிங்கப்பூரில்தான் கிடைக்கின்றன. ஆச்சரியம் என்ன வென்றால் பெரும்பாலான நலக்கடைகள் சினர்களுக்கு சொந்தமானவை. நல்லதமிழில் பேசி வியாபாரம் செய்கிறார்கள். சில ரது கடைகளில் திருப்பதி வெங்கடேசவரர் உட்பட ஏனைய தமிழ் கடவுள்கள் அமர்க்களமாக சாம்பிராணி புகையின் ககந்தத்துக்கு மத்தியில் கொலுவீற்றிருக்கிறார்கள். கேட்டால் ‘நான் ஒரு இந்து சீனன்’ என்று பதில் வருகிறது. இன்னேரு புதினம். தங்கநகை வாங்குவதென்றால் தமிழர்களும் சீனக்கடைக்காரர்களைத் தேடித்தான் போகிறார்கள். ‘நலக வாங்குவதென்றால் தமிழ் தடைக்குப் போய்விடாதீர்கள். அவர்கள் உங்களை ஏமாற்றிப் போடுவார்கள்’ என்று தமிழர்களே எச்சரிக்கிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் தங்க நலகைகளைப் பொறுத்தாலில் - தமிழர்களது வியாபார நாணயம் மாற்றுக் குறைந்து போய்க்கிடக்கிறது இது கவலைப் படவேண்டிய விடயம்.

சிங்கப்பூரில் எந்தக்கடைக்குள் புகுந்தாலும் வியாபாரம் ஓகோ என்று நடந்துகொண்டிருக்கும். நல்லாரில் அரச்சனை செய்து விடலாம் ஆனால் இந்தக் கடைகளில் உள்ளே புகுந்து வெளியே வந்து விடமுடியாது உலகின் பல முனைகளிலிருந்து சிங்கப்பூரில் பொருள் கொள்வனவு செய்ய விமானத்தில் நாள்தோறும் பறந்துவந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல கடைகளில் இரவு 9 மணி வரை வியாபாரம் நடக்கிறது. சனி, நாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் கடைகள் திறந்தபடி இருக்கின்றன.

தமிழ் மொழி உண்மையில் சிங்கப்பூரில் கோலோச்சுகிறது. நான்கு தேசிய மொழி களில் (சீனம், ஆங்கிலம், மலேய், தமிழ்) ஒன்றாக தமிழ் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இங்கு போல் இது வாய்யலில் அல்லது ஏட்டாலில் அல்ல. அறிவிப்புக்கள் பெரும்பாலானவை தமிழிலும் உண்டு. வானெலியில் தமிழ் ஒலி பரப்பு காலை 5.30 மணிக்கு ஆரம்பித்தது இரவு 9.00 மணிமட்டும் நீட்டுக்கிறது. தொலைக்காட்சியில் நிறைய தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. வாரத்தில் ஒரு தமிழ்ப்படம் காட்டப்படுகிறது. உண்மையில் சிங்கப்பூரில் இருந்தால் வாரம் முன்று தமிழ்ப்படங்களை பார்க்கலாம். (மிகுதி இரண்டு படத்தை யும் மலேசியா தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பில் பார்க்கலாம்).

தினாந்திரங்கள்

பாரதி இன்றிருந்தால்...

—முடிமுடு—

பாரதி இன்றிருந்தால்.....?

அந்த விடுதலைச்

சிங்கத்துக்கு —

பாடிப் பறந்த அந்த

வானம்பாடிக்கு —

வயது

நாறு நிறைந்திருக்கும் !

மீசை நரைத்திருக்கும் — ஆனால்

மீசை முழுக்கிருக்கும் !

வீரம் செழித்திருக்கும்

“ஒளிப்பைத்த கண்ணினுய்”

என்று பாடியவனின்

கண்களின் கூர்ஷம்

தொடர்ந்திருக்கும் !

“ஏறு போல நடையினுய்

என்றவனின் முதுகு

கூனியா இருந்திருக்கும் ?

நிமிரந்தே இருந்திருக்கும் !

பாரதி இன்றிருந்தால் — அவனை

பார்க்கும் பெரும்பேறு — அவனது

இம்மகர்க்கணகளை — காதாரக்

கேட்கும் அரும்பேறு

எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் !

ஆனாலும் —

பாரதியின் பாடல்களை

கிடைத்திருக்கிறேன்

நமப் முடியவில்லை!

— செ. குணரத்தினம் —

காலில் செருப்பில்லை !

கையில்மனிக் கூடில்லை !

வாலாமனி வேட்டி

வழுக்கல் தலையோடு

பாலத்தடிக்கப்பால்

போகின்ற பொன்னருக்கு

நாலு லட்சம் வங்கியிலாம்

நமப் முடியவில்லை !

வாய் நிறைய வெற்றிலையை

வைத்துக் குதப்பிழவார் !

காங்ந்து வழிரெல்லாம்

கதற உறங்கிழவார் !

பேய் வந்து வெருட்டினாலும்

பத்துச்சத வட்டி

வாங்காமல் அவர்காச

வழங்கியதாய்க் கதையில்லை !

வெளிநாடு போவதற்கு

விரும்புகிற எல்லோரும்

சுழியிவர் பின்னால்தான்

சுற்றுகிறார் இரவுபகல் !

யடித்தவர்கள் கூடவந்து

பஸ்விளித்து தலைவனங்கும்

படியாத, பொன்னருக்கு

பெருநடப்பு ஊருக்குள்

இங்கே...

— என். கே. ராஜ ரெத்தினம் —

எங்கள் மலையகம்

புறத்தேற்றுத்தில் தான்

உயர்ந்த, பறந்து

தோற்றுமளிக்கிறதே

தவிர — அகத்தோற்றுமோ-

அந்தோ பரிதாபம்.

அங்கு தான் ஆயிரமாயிரம்

வேதனைக் குரல்கள்.

வெறும் வயிற்று

ஜீவன்கள் சோதனைக்

சூறுவளிகளின் ஆட்சி

விடியாத தீவினங்களை

போக்க முடியாத

இதயத்துடன் நானும்

இயங்கிடும் தொழிலாள

இயந்திரங்களை நீங்கள்

இங்கேயே காணலாம்

தமிழே நீ வாழி

—யாழிலி கனகேந்திரன் —

விழியின் ஓவியாய்

புகழின் இனிதாய்

அழகின் முகிலாய்

தோன்றும் நிலவாய்

கடலின் அலையாய்

பாயும் நதியாய்

கன்னி மொழியாய்

என்றும் இனிதாய்

தமிழே வாழி !

தொண்டு

—தானு பேரின்பம் —

இன்று அவன் இருந்தால்
 அவனது பாடல்களை
 சிழவளின் முனு முனுப்பு
 என்று அவன் கண்ணது ரேயே
 என்னி நகைத்திருக்கும் !
 அவன் உதிர்க்கும்
 புரட்சிக் கருத்துக்களை
 கேட்கின்ற
 பழங்குபற்றுமிக்கோர்
 துள்ளி எழுந்திருப்பர் !
 அவனுடன்
 மோதத் துணிந்திருப்பர் !
 மோதிப்பின
 ஒடியும் மறைந்திருப்பர் !
 பாவலன்
 இல்லாதபோதிருக்கும்
 இந்தப்பெருமதிப்பு
 இன்றவன் இருந்தால்
 இல்லாது போயிருக்கும் !
 எனினும் —
 இன்றவன் இருந்தால்
 பாரத அன்னையவன்
 கொண்டுள்ள வளர்ச்சியினை
 கண்டவன்
 நெஞ்சும் களித்திருப்பான் !
 மகிழ்ச்சியில்
 உள்ளும் திணைத்திருப்பான் !
 தான் கண்ட கனவு எல்லாம்
 நனவாகக்
 கண்டு மகிழ்ந்திருப்பான் !
 கவிதைகள்
 சொல்லி மலர்ந்திருப்பான் !
 இன்றிருந்தால் — அவனுக்கு
 விழாக்கள் எடுப்போமோ?
 அவனது
 புகழைப்படிப்போமோ ?
 அவனின்
 பெயரை நினைப்போமோ ?

சிரிப்பார் கொடுப்பிற்குச்
 “சேமமா” என்று கேப்பார் !
 பொறுப்பாய் இருக்குதல்லோ
 பத்துருபாய் தாஞுமென்றாலும் !
 விரிப்பார்கை இல்லையென்று !
 விறைக்க முகமெல்லாம் !
 அடிப்பார் சிருகின்மேல்
 அநியாயச் சத்தியங்கள்
 உண்ணுமல் தின்னுமல்
 ஒருவருக்கும் சுயாமல்
 பொன்னருக்கேன் இந்தப்
 பணம் சேர்க்கும் ஆசையெல்லாம்?
 எம்பியரகும் என்னமொன்று
 இவர்மனதில் உள்ளதாக
 தமியியப்பாவாததி சொன்னார்
 நம்ப முடியவில்லை !

என்னைப் புயலினுல்
 எங்கோ —
 கடத்தப்படுகிறது !
 அங்கே —
 கற்பனைப் படகினில்
 சமுதாயக் குப்பைகள்
 சேர்ந்து அடைகின்றன !
 மனக்கள்
 அகஸ் விரிந்ததால்
 குப்பைக் கறைகள்
 எரிவினை விதைத்து —
 அழுகை; முனகவிலே
 கண்ணீரின் ஜனனம்
 க(அ)தையாகி
 கறைப் படிவினைக்
 கரைத்தழிக்க முயல்கிறது !

ஏக்கம் !

— பி. அருளானந்தம் —

நாங்கள்
 கல்யாணச்சந்தையிலே,
 மதிப் பிழக்கப்பட்ட
 விலைபோகாத சரக்குகள் !

ஆலயத்தில் அரசிக்கப்படாத,
 தாழும் பூக்கள் !

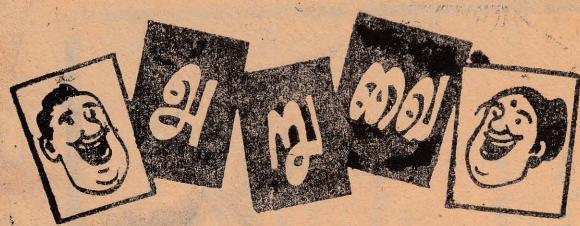
தனம் கொண்டவர்களின்,
 கழுகுப் பார்வைக்குத் தென்படும்
 அழகு தேவதைகள் !

என்டே ஒரு நாள்;
 தென் விலங்கொடிந்தால்
 எங்கள் கழுத்துக்களும்
 மனமாலை சுமக்கும் !

நேரமில்லை

— ராம்ஜி —

காதலியே —
 நானுள்ளை
 கவியால் புகழேன்
 ஏனென்றால் —
 என் கவியெல்லாம் -
 விலங்கிட்ட -
 நிலையில் -
 அன்னியனின்
 ஆட்சிச் சிறையில்
 அல்லவுறும் -
 என் அன்னையின்
 விடுதலைக்காப் போராடும்
 என் சகோதரர்களை
 உற்சாகப் படுத்தவே -
 ஒவியப்பால் -
 உன்னைப்பாட எனக்கு
 நேரமில்லை !

விரழுக்கர்: (சலிப்புடன்) ஆமாம்.....பார்த் தேன்; சீரங்கன் என்ற எனது அழகான பெயர் சிரங்கன் என்று வந்திருக்கு.....

கதிர் மாணிக்கம்

O O O O

ஓருவன்: என் மனைவி எடுத்ததற்கெல்லாம் அழுது தொலைக்கிழுள்.....

மற்றவன்: பரவாயில் லையேயே-என் மனைவியோ எடுத்ததற்கெல்லாம் என்னை அழவைக்கிழுளே.

க. நவாரத்தினம் நெடுங்கேணி

O O O O

பொலிஸ் அதிகாரி: உன் மனைவி கானுமைல் போய்விட்டார் என்று புகார் செய்கிறோயே; எப்போதிருந்து காணவில்லை.....?

நபர்: இப்போதுதான் என் ஸ்கூட்டரின் பிண்ணவிருந்து வந்தவர்.....

பொலிஸ் அதிகாரி: !!!

* * *

ஓருந்தி: என் காதலர், அவர் நன் பரபாஸ்கரோடு சினிமாவிற்குப் போனதாக என்னிடம் பொய் சொல்கிறோ.

மற்றவர்: அவர் பொய் சொல்கிறார் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்.....?

ஓருந்தி: பாஸ்கரோடு நேற்று நான்ஸலவா சினிமாவுக்குப் போயிருந்தேன்.....

* * *

கிறுமி: பாட்டி, பல்லி தலையில் விழுந்தால் என்ன பலன்?

பாட்டி: மரணம்.....

கிறுமி: ஓ அதனால்தான் “உத்தரத்தில் இருக்கும் பல்லி உன் தலையில் விழாதோ?” என்று அம்மா அடிக்கடி சொல்கிறாரா?

* * *

அவர்: சிகரெட் பத்தாத என் மகனைவிடசிகரெட் பத்துற மகன் மரியாதையானவன்....

மற்றவர்: எப்படி.....?

அவர்: அவன் எனக்கு முன்னாலே பத்தமாட்டான்..... அப்படிப் பத்தினாலும் தற்செயலாய் நான் எதிர்ப்பட்டால் பத்தினசிகரெட்டையும் கைக்குள் பொத்திக்கொண்டு பதுங்கி விடுவான்.

* * *

அன்பர்: உங்களைப் பற்றிய சீசய்தி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதே; பார்த்தீர்களா....?

கிவா: உன் காதலி உண்ணை ‘ஆயிரத்தில் ஒருவன்’ எனப்புகழ்ந்தாள் என்றாலே? உன் அவளை விட்டு விட்டாய்?

ராஜா: ஆமாம், அவள் காதலர்களினாலும் ஓருவன் அதனால் தான்.

கிவா: ...?...?.....?

* * *

ஷ்ளா: ஏனடி உனது பழைய காதலரைக்கைவிட்டுப் புதுசா ஒருத்தரைப் பிடிச்சிகிருக்கிறாய்?

உமா: எங்கடை பரம்பரைப் ‘பாஷன்’ இது தாண்டி. பழையன கழித்தலும் புதியன புகுத்தலும்,

ஷ்ளா: ...?...?.....?

* * *

ரவி: ஏண்டா குமார், அழகான பெண்களைக் கண்டதும் உன் தாடியைத்தடவுகிறாய்?

குமார்: அவளின் இதயத்தைத் தாடி, என்று வாயிலை கேட்கப் பயமாயிருக்குடா அதுதான்.

ரவி: ...?...?.....?

* * *

கமலா: ஏண்டி உமா, பத்துவருஷம் காத வித்தவனை பத்து நிமிஷத்தில் மறந்துவிட்டாயே, இது நியாயமா?

உமா: என்னடி பெரிய இது? இரண்டெழுத்துக்கள் தானே வித்தியாசம் (வருத்தும்; நிமித்தும்) ?

கமலா: ...?...?.....?

* * *

ஓருவர்: (மது வெறியில் முகம் குப்புறத் தெருவில் கிடக்கும் ஓருவரைப்பார்த்து) ‘என்ன ஐயா செய்கிறீர்கள் இங்கே?’

மற்றவர்: நான் நன்றாய் நீந்துகிறேன்!

ஓருவர்: நீந்துகிறீர்களா? தன்னியைக் காணவில்லையே?

மற்றவர்? ‘தன்னி’ உள்ளுக்கை இருக்கு

ஓருவர்: ...?...?.....?

கதிர் தம்பிராஜா,

O O O O

TAMIL POETS TODAY (இன்றைய தமிழ்க் கவிதைகள்)

அ மெரிக்காவில், கலீபோர் னி யாவில், சான்பிரான்லில் கோநகரில் அனைத்துலகக் கலீ ஞர்களின் மாநாடு 1981 ஜூலை 6 தொடக்கம் 10 வரை நடைபெற்றமை இலகுவில் மறந்து விடக்கூடிய தொன்றல்ல. உலகெங்கணு மிருந்து கவித்துவும் மிக்க 500 கவிஞர்கள் இம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்டனர்.

இம்மாநாட்டிற்கு பாரதத்திலிருந்து தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பெருங்கவிக்கோ வா. மு. சேதுராமன், கவியரசு கண்ணதாசன் ஆகி யோர் கலந்து கொண்டு மாநாட்டை சிறப்பித்தனர்.

இம்மாநாட்டில், தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் ஒன்றினை வெளியிடுவதற்கு, கலாநிதி சேதுராமன் அவர்கள் பேராவல் கொண்டார். இவரது பேராவலுக்கு கலாநிதி கிருஷ்ண ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள் ஆக்கழும் ஊக்கழும் அளித்தார்.

இவர்களது அயரா உழைப்பின் அரும்பயனுக்கு இம்மாநாட்டில் “TAMIL POETS TODAY” என்னும் தமிழ்க் கவிதைத் தொகுப்பு நூல் வெளியிடப்பட்டது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பு நூலில் சேர்ப்பதற்குக் கவிதைகளை அனுப்பியதுவும் வண்ணம் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், தமிழ்நாடு முதலாம் நாடுகளில் பரந்து வாழ்கின்ற கவிஞர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கப்பட்டது:

ஆயிரம் ஆயிரமாகக் கவிதைகள் வந்து குவிந்தன. அவற்றுள் 300 கவிதைகளை ஆய்ந்தெடுத்து, ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து, தமிழ்க்கவிஞர்களின் ஆக்கங்கள் ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுப்பாக மலர்ந்துள்ளது.

தமிழ்க் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் கலாநிதி கிருஷ்ண ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள் மொழி பெயர்த்து உதவிஞர்கள், கலாநிதி கிருஷ்ண ஸ்ரீநிவாஸ் அவர்கள் “POET” என்னும் அனைத்துவக கவிதை மாத இதழின் ஆசிரியர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கவிதைத் தொகுப்பினைத், தமது உடன் பிறப்பான திரு. வா. மு. முத்துராம வின்கம் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்துள்ளார். பெருங்கவிக்கோ சேதுராமன் அவர்கள்.

தமிழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி கருணாநிதி, கவியரசு கண்ணதாசன், சுரதா, முடியரசன், நீதியரசர் எஸ். மகாராசன், பிபான்னிவளவன், நாரன் துரைக்கணன், பெருஞ்சித்திராநர், கலாநிதி சாலை இளநிதீரையன், புலவரம்பித்தன், நா. காமராசன், மு. மேத்தா, அரு. கோபாலன், கு. ம. பால

சுப்பிரமணியம், பெருங்கவிக்கோ சேதுராமன் உட்படப்பல கவிஞர்களின் கவிதைகள் இத்தொகுப்பினை அலங்கரிக்கின்றன.

யாழிப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இளைப்பாறிய அதிபர் கே. ரீ. ஞானப்பிரகாசம், சுண்டிக்குளி கே. யோகராசா, எஸ். முருகையா, கந்தவன் முமாரசவாமி, சி. கே. யோகராசா, பேராசிரியர் பொன். பூலோகசிங்கம், நெல்லை அமிழ்தன், முதலான இலங்கைக் கவிஞர்களின் கவிதைகள், இவரது கவிதைத் தொகுப்பினை அணிசெய்கின்றன.

மலேசியா பேராசிரியர் இராசரத்தினம் முத்துவேல், வீ. கே. கப்பிரமணியம், முத்துபாண்டியன், அன்பானந்தன், செல்லையா, கலாநிதி பூபாலன், வீ. ஈ. ஈசையா U. K. அப்துல் ரகுமான், முரசு நெடுமாறன், அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த மதன கோபாலன், சிங்கப்பூரைச் சேர்ந்த ஏ. பி. சண்முகம், பசங்குடியார் முதலானேர்களினது கவிதைகளும் இத்தொகுப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கவிமலர்களாகும்.

இக்கவிதைத் தொகுப்பினைப் படைத்துத் தமிழன்னைக்குச் சூட்டிய பெருங்கவிக்கோவா. மு. சேதுராமன் அவர்களைப் பற்றி யவாழ்க்கைக் குறிப்பினைச் சுருக்கமாகவேனும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஆனந்தநாயகபுரத்தில் பெருங்கவிக்கோ 09 - 02 - 1983 ல் முத்து-ராமாயி தம்பதி கணக்குப்புதல்வனுக் பிறந்தார். மணமாகி ஐந்து மக்கட் செல்வங்களைப் பெற்றுள்ளார்.

தமிழ்வித்துவான் பட்டம் பெற்ற இவர்முதலைப்பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

இவரின் படைப்புகளில், நெஞ்சத்தோட்டம், தாயுமானவர் அந்தாதி, ஐயப்பன் பாமாலை, தமிழ் முழக்கம், வாழ்க நீ எம்மான், எண்ணச்சுடர், தாய் மணி, இருபதுகட்டளைகள், ஐயப்பன் ஆற்றுப்படை, மலைநாட்டின் மீதினிலே, பற்றி லான் பற்று, உகை உயர்த்திய ஒருவன், காலக் கணி என்பவை சிலவாகும்.

இவருக்கு, இவரது தமிழ்ப்பணி, பொதுப்பணி முதலானவைகளைப் பாராட்டி வழங்கப்பட்ட சிறப்புப் பட்டங்களில் “ஐயப்பன் அருட்கவியரசு” “செந்தமிழ் - கொண்டல்” என்பவை குறிப்பிடத்தக்கன.

இவரது நலமோங்கி, பலமோங்கி வளமோங்கி, தமிழ்ப்பணி மென்மேலுமோங்கி எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுவோமாக.

— எஸ். முருகையா —

ஒரு சுற்றுவண்டி

இந்திய நாவல்கள்

என். பிரதியர்

பீ. னேவின் (நாவலில் 'பர் ஸீன்' வென்றும் வருகிறது) மேல் நாட்டு ஆங்கில நாகரிகப் பழக்க வழக்கங்களால் மனஞ்சலித்த அஸன், அங்கிருந்து கிளம்பி இல்லாமியத்தை ஒழுகு கிண்றன.

பின் சில சதிகாரரால் மனநோயாளர் விடுதிக்கு வந்துசேரல், சதிகாரர், உண்மைத் தந்தை, வளர்ப்புப் பெற்றேர். ஆகியோரைச் சந்தித்தல் - இப்படிப் பிரிந்தவர் கூடுவதும், குற்றம் புரிந்தோர் பாவலிமோசனமடைவது மாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ள இக்கணத் நாவல் முடியும் தறுவாயிலும் இடைதொகுகலான சம்பவப் பின்னல்களினாடாகவே செல்லின்றது.

'அஸன்பே சரித்திரம்' நாவலைப் படித்து முடிந்ததும், 'ஸழத்தில் பிறந்து இந்த மன்னில் வளர்ந்த ஆசிரியர் சித்திலெப்பைதான் இந்த நாவலை எழுதினாரா?' என்ற ஒரு கேள்வியே மிஞ்சுசும் உணர்வாக நிற்கிறது. நாவல் இந்தியா அரேபியா, பிரிட்டிஷ் ராஜஸ்தான் போன்ற பல்வேறு நாட்டு நகரங்கள் கிராமங்களினாடாக நகர்ந்து, அந்நாடுகளின் மரபுகள், பண்பாடுகள், பழக்கவழக்க முறைகள் ஆதியனவுமின்றி, நாவலாசிரியர் தனது இலட்சியங்களை - அபிலாகைகளைப் பல கட்டங்களில் வெளியிட்டு பாத்திரங்களை 'மர்மவாசிகள்' பாணியில் 'ஒப்பனையாக்கி - அத்தகைய மாயாவாதப்பாத்திரங்களையே உருவாக்கியதால்- நாவலில் யதார்த்த பூர்வமான படிம் சரியாக விழவில்லை. இதுவே அக்கேள்வி எழுக்காரணமாகும்.

யதார்த்தபூர்வமான ஆக்கவிலக்கியத்தில் வார்க்கப்படும் கதைமாந்தர்களின் இயற்கைப் பண்புகள், பழக்கவழக்கங்கள், மரபுகள், குணதோழங்கள் மட்டுமன்றி, பாத்திரங்கள் நடமாடும் களம், பிரதேசங்கள், அப்பிரதேசச் சம்பிரதாயங்கள், நெறிமுறைகள், நம்பிக்கை வழிபாடுகள், சார்பு - சார்பற்ற முரண்பாட்டுணர்வுகள் ஆகியன இயல்பாகப் பிரதிபவிக்க வேண்டுவதே இலக்கியை நெறியாகும் இலக்கியக் களத்தினதும், இலக்கியத்தினதும் பண்பு நாட்டின் அல்லது தேசத்தின் ஓர் ஆத்மக்குரலாக வெளிப்படுவதே. அவ்வாறு விளங்கும் இலக்கியமே உயிரிலக்கியம். ஓர் ஆக்கவிலக்கியத்தில் ஏதோ ஓர் வகையிலாவது இத்தகைய ஆத-

நம்மால் அதிகம் காண முடியவில்லை.

இறு கதை, நாவல், நாடகம், கவிதை போன்ற சிருஷ்டி இலக்கியத்துறைகளில் எழுத்தாளன் என்னுங் கலைஞர் களம் அமைத்துப் பாத்திரங்களின் குணசித்திரவாரப்புகளை இயற்கைபூர்வமாகச் சித்திரிப்பு வாயிலாகக் கலைஞருவும் கொடுப்பதில்தான் அவனின் இலக்கியான அந்தக்கணதையும் கனமான தாக்கத்தையும் பெறுகிறது. மக்கள் வாழ்வின் வளத்தையும் மக்களான் நகர்த்தப்படும் சரித்திரவாரர்ச்சியையும், அவ்வளர்ச்சியினைத்து அவன் தன் கதை மாந்தர்களை அக்களத்தில் தோய்த்தெடுத்து வார்க்கும்போதுதான், அக்கதை யதார்த்த பூர்வமாக - ஆக்கவிலக்கியமாக உருப்பெறுகின்றது.

இவ்வகையிற் பார்க்கினும், 'அஸன்பேசரித்திரம்' நாவல் யதார்த்தபூர்வ - உயிரிலக்கியத் தன்மைகொண்ட சிருஷ்டி மூலத்தை முறையாக அணுகவில்லை என்றே படுகிறது.

'அமீஞுவும் அனும் லண்டன் போய்ச் சேர்ந்து சந்தோஷித்திருந்தார்கள். அவ்வாறி ருக்கும்போது சில மாதங்கள் சென்றபின், வார்க்குடெவின்டன் மவுத்தானார். அல்லாகுத் தாலா அவருக்கு நற்பதவியைக் கொடுத்திருந்தான்.....?

'அதற்குமேல் அவருடைய ஆஸ்திர வெல்லாவற்றையும் அஸன்பே ஒப்புக்கொண்டு சில வருடங்களுக்கு விடுதியில் அமீஞுவோடு புறப்பட்டுப் பல தேசங்களுக்குப் பிரயாணங்கெட்டது, முடிவில் மிகசூக்குத் திரும்பி வந்து, அங்கே சில காலந் தங்கியிருந்து, 'மறுபடியும் லண்டனுக்கு'ப் போய்விட்டார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது இரண்டு பிள்ளைகளிருக்கிறார்கள்'

கதையும் கதைமாந்தர்களும் ஆசிரியரால் இப்படிச் சித்திரிக்கப்பட்டிருப்பதை நோக்கின், மேலே குறிப்பிட்டபிரகாரம், சிருஷ்டி இலக்கியத்திற்கான கலையமசப் பண்புகள், ஆசிரியர் வார்ப்பில் எப்படிப் பிறழ்ந்துள்ளன' என்பதை வாசகர் உதாரணமாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

இந்நரல் ஆசிரியர் ஜபே சிந்திப்பை
அவர்கள் பிரிட்டிஷ் சுக்ராதிபத்தியத்தின்
எதிர்ப்பாளரென்றும், நல் தேசாபிமானி
யென்றும், சிறந்த மனிதாபிமானியென்றும்,
பெருஞ் சமூக சேவையாளரென்றும் அறிகின்
ரேம். ஆனால், தமது இலட்சியமாக வெளிப்
படுத்திய இந்நாவல் ஆசிரியரை அப்படியாக
‘மருந்துக்கும்’ எம்மால் கண்டுதொள்ள முடிய
வில்லை.

‘பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்’ நாவலில்
வித்துவான்ச. வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்களின்
‘வர்க்கபாசம்’ அவருணர்வாக வந்த மேல்
நாட்டிற் குடிகொண்டதோ, அதுபோன்றே
அறிஞர் சித்திலெப்பை அவர்களின் ‘அஸ்னேபே
சரித்திரம்’ நாவலும், ‘பிரிட்டிஷ் சுக்ராதி’யத்
தில் ஊறி வஜ்ஜிரம் பாய்ந்திருக்கிறது. திரு.
வேதநாயகம்பிள்ளை ஒரு கத்தேவல்க்க மதத்
தினராதலால், மதங்களைத் தமது சூரையா
டல்களுக்குக் ‘கவச’ மாக்கிய பிரிட்டிஷ் ஏகாதி
பத்தியத்தின் ‘வர்க்க’ வுனர்வும் இவ்விரு
நாவல்களின் அடிநாதங்களாக ஒலிக்கின்றன.

சமுதாயம் பற்றிய சரியான கண்ணோட்டம்
எழுத்தாளனுக்கு இல்லாவிடின், இந்த விழுக்
காட்டை அவனால் தவிர்க்க முடியாது. இவ்விரு
நாவலாசிரியர்களும் ‘பொருள் முதல்
வாதத்தினை நிராகரிப்போராகவும், ‘கற்பனு
முதல்வாதத்தினை ஆதரிப்போராகவும் திகழ்வு
தால், நடைமுறைக் கொங்வாத கருத்துக்கள்
இருவரின் நாவல்களையும் செப்பமாக ஆக்கிர
மித்துள்ளன. ‘நடைமுறைக் கொவவாத
கருத்து மலட்டுத்தனம்; கருத்துக்கொவவாத
நடைமுறை குருட்டுத்தனம்’ என்ற ஒர் அறி
ஞர் கூற்றுக் கவனிக்கத்தக்கது. இதன் அர்த்த
தம், ‘குல்கொள்ளா மலடி குழுதை, பெற
மாட்டான், விழியற்ற குருடன், வழிகாட்ட
மாட்டான்’ என்பதே. இந்த அர்த்தபாவத்
துடன் இவ்விரு நாவல்களையும் வாசகர்கள்
தரிசிப்பார்களாக.

நாவலின் இறுதிக் கட்டத்தில் சித்திலெப்பை கையாண்ட அவசரக்குறிப்பிலும்
ஆசிரியரே சர்வமுமாக முன்தோன்றி, ‘அல்வா
குத்தல்லா, அவர்களுக்கு இவ்வுலக சம்பத்துக்களைக் கொடுத்தருளியது பேரோல் ஆகிறத்திலும்
பூரண பாக்கியத்தையும் கொடுத்தருளுவானாக ஆமீன்’ என்றே வேண்டி நிற்கின்றார். இது
ஒன்றே நாவல் அடி பட்டுப்போவதற்குப்
போதுமானது.

‘அஸ்னேபே சரித்திரம்’ முற்றுப்பெற்றது,
என்ற குறிடபோடு நாவல் ‘லேசாக்’ முடிந்த போதும்; நாவலில் உள்ள தவிர்க்க வொன்னோச் சிறப்பம்சம் என்னவெனில், நாவலைப்
படித்து முடித்தபின்னும், ஆசிரியர் சித்திலெப்பை இந்நாவலில் நிற்கின்ற ஆசிரியர் சித்திலெப்பையும் அத்தகைய வசன நடையைப் ‘பாவனீ’ பண்ணித்தனது முழுத்திரும்பையும் பிரயோகித்துச் சில பந்திகளில் அமைத்தவிதம் போற்றக் கூடியது. வேதநாயகம்பிள்ளை வசனங்களை உடைத்து வர்னனைசெய்து வாசககளைச் சிங்கார உகைத்தில் சஞ்சகரிக்கவைத்து விடுகின்றார். சித்திலெப்பை தொடரமுத்தால் வசனங்களைக் கொலுவேற்றி வாசகளையில் கவிதைப்பாங்காக்கி அழுத்தம் விழுக் செய்துள்ளார்.

பார்க்கும்போதுதான் ஜபே சித்திலெப்பை
அவர்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

ஆனால், நாவலுக்குக் கதையே முக்கிய அம்சமெனினும் கதையே நாவலாகிவிடாது. சொல்கின்ற கதையில் கருத்துருவும் எவ்வாருகிறுப்பினும், அந்தக்கதையை ‘எப்படிச் சொல்ல வேண்டும்’ என்பதிற்குன் நாவல் சரியான இலக்கிய அந்தஸ்தையைட்டின்றது. கருவும் உருவும் சிருஷ்டி இலக்கியத்தின் மூலத் கோப்பிசங்கள் இம் மூலங்களான உள்ளடக்கம் நற உருவமோ, உருவமற்ற உள்ளடக்கமோ தவிர்ந்த நாவல்கள், சிறுகதைகள், கவிதைகள்; நாடகங்கள் கதையற்ற எலும்புக் கூடாகவும் எலும்பற்ற கதைப்பிண்டமாகவுமே விளங்கும். ஆசிரியர் சித்திலெப்பையின் நாவலில் கதையோட்டச் செறிவும், அச்செறிவினுராடாகக் கதையும் இயல்பாக, அமையாததால், நாவலில் அது கம் எஞ்சி யிருப்பனவிக்கற்பமாகக் கட்டியங்களிறி நிற்கும். மொழிநடையும், அலவங்கார வாக்கியங்களும் நயமாக இழையோடும் வசனங்களுமாகும். இப்பாங்கில் நாவல் முழுமையாகத் ‘தோய்ந்து’ மூழ்கியுள்ளதால், கதை மாண்பினையும் நாவல் ‘அழுக்கி’ விடுகின்றது.

‘பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்’ நாவலில் வேதநாயகம்பிள்ளை கதைப்பின்னல்களை உபகதை உத்திகளில் கையாளுகின்றார். ‘அஸ்னேபே சரித்திரம்’ நாவலில் சித்திலெப்பை கதைப்பின்னல்களைச் சம்பவங்கள் மூலம் விரித்து—பின்தொடர்ந்து முன்னதனைக் கையாளுகின்றார். கிட்டத்தட்ட இருநாவல்களும் ‘நாடகப்பாணி’ யை அப்படியே ‘மாட்சிமை’ காட்டி நிற்கின்றன.

கதைப்பின்னல், கதைப்புணர்ச்சி, கதையுச்சம், கதைமுடிச்சு, அதன் அவிழப்பு—என்றிவ்வாறு நாவல் அமைந்துள்ளமையும் இந்த ‘அழுக்கு’ ததிற்குக் காரணம் எனலாம். இதால், வாசகன் கதையை மனசிருத்திக் கொள்ளவும், பாத்திரங்களுடன் இணையும் சிரமமாகவுள்ளது. கதையே கிக்கலாகவிருக்கும் போது வாசகன் மட்டும் தப்பி விடமுடியுமா?

உயிர்ச்சத்தான் தமிழ் வசன நடைக்கு ஆறுமுகநாவலர் மூல புருஷர்; உதாரண புருஷரும் அவரே. ‘வசன நடைகை’ வந்த வல்லாளர் ஆறுமுகநாவலர் என்பது கண்யோகி சுத்தானந்த பாரதியார் கூற்று. இந்நாவலில் ஆசிரியர் சித்திலெப்பையும் அத்தகைய வசன நடையைப் ‘பாவனீ’ பண்ணித்தனது முழுத்திரும்பையும் பிரயோகித்துச் சில பந்திகளில் அமைத்தவிதம் போற்றக் கூடியது. வேதநாயகம்பிள்ளை வசனங்களை உடைத்தது வர்னனைசெய்து வாசககளைச் சிங்கார உகைத்தில் சஞ்சகரிக்கவைத்து விடுகின்றார். சித்திலெப்பை தொடரமுத்தால் வசனங்களைக் கொலுவேற்றி வாசகளையில் கவிதைப்பாங்காக்கி அழுத்தம் விழுக் செய்துள்ளார்.

(தொடரும்)

இலட்சுமி

தமிழ்செவ்வி

இரவு பன்னிரண்டு மணி அடித்து ஒய்ந்தது.

அவன் பேண்ணை முடிவைத்தான், விரல் கண் நீலி விட்டுக் கொண்டான். எழு.தி முடித்தபேப்பர்களை ஒழுங்காய் அடுக்கி வைத்துக்கொண்டு ஆரம்பத்திலிருந்து ஒரு தடவை அவசரமாய் வாசித் தான்.

நரலீக்கு எப்படியும் பத்திரிகைக்கு அனுப்பியே ஆகவேண்டிய குறுநாவல் அது. வாசித்து முடித்ததும் மனதுக்கு திருப்பியாக இருந்தது.

பக்கங்களைப் பார்த்து கிளிப் அடித்தான். மேஜை மேல் பரவியிருந்த மற்ற காகிதங்களை ஒதுக்கி வைத்தான்.

இப்போது கொஞ்சநாளாக ஒரே எழுத்து வேலை தான். போன வாரம் நாவல் எழுதி முடித்து பத்திரிகைக்கு அனுப்பி வைத்திருந்தான். அது இந்த வாரம் வெவிவரத்தோடாகியிருக்கிறது. மாறி மாறி பத்திரிகைகள் அவனது கதைகளையும் நாவல்களையும் கேட்கும்போது ஓய்வின்றி எழுத வேண்டியிருக்கிறது.

சில ஆவேசங்கள் அச்சில் எழுத்தாய் பார்த்த பிறகு தான் அடங்குகிறது. எத்தனையோ சுரண்டல்கள் சின்னத்தனங்கள் போலிப் போர்வை

கள் எல்லாம் அவனது பேனே முணையினால் கிழிப்படும்போது அவனது மனதுக்கு கிடைக்கும் ஆத்ம திருப்பி அலாதியானது.

நேரம் போவது தெரியா மல் பன்னிரண்டு ஒரு மணி வரை கூட இருந்து எழுதும் போதும் சோர்வு தெரிவ தில்லை. சமூகத்தின் பிரச்சனைகளை உண்மையான ஆதங்கத்தோடு கவனித்து எழுதுகிற தன்மை அவனுக்கு கை வந்திருக்கிறது.

அவன் எழுதிய பேப்பர்களை அடுக்கி வைத்து விட்டு திரும்பிப் பார்த்தான்.

கட்டிலில் சாய்ந்தபடி ரேவதி புத்தகம் ஒன்று வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

“ரேவதி!”

அவன் மெல்லிய குரலில் கூப்பிட்டான்.

அவள் புத்தகத்தை முடிவிட்டு அவனை நோக்கி நிமிர்ந்தாள்.

“நாளைக்கு வெளியிட்டு விழா. நீஇன்னும் புத்தகத்தையே வாசித்து முடிக்கேலே. எப்பிடி விமர்சிக்கப் போருய்.”

“முடிஞ்சது. ஒரு மாதிரி கஸ்டப்பட்டு வாசிச்சு முடிச்சிட்டன். இதையும் ஒரு நாவல் எண்டு எழுதி வெளியிடுகின்ற இதை என்ன சொல்ல...”

“ஏன்?”

அவன் கொஞ்சம் ஆர்வமாய் கேட்டான்.

“இதை நீங்க ஒருக்கா வாசிச்சுப் பாருங்கோ. ஒடே விசர். மகேந்திரன் சிறுக்கை ஒராவுக்கு எழுதுவார்தான். இருந்தாலும் நாவல் எழுதத் தொயில்லை. இப்ப எல்லாம் ஊழலையும் தில்லு மூல்லையும் சுரண்டலையும் மட்டுமே எழுதி விட்டால் நாவல் எண்டு நினைக்கினம். நாவல் முழுக்க ஏதோ உபதேசம் பண்ற மாதிரி இருக்கு. ஒரே குழுப்பம்.”

சலிப்புடன் சொன்னான் அவள்.

அவன் சிரித்துக்கொண்டே “இப்ப எனக்குச் சொன்ன விமர்சனத்தையே நாளைக்கு நடக்கிற வெளியிட்டு விழா விலையும் சொல்ல ஆலோசனை” என்றான்.

“ம், அவ்வளவு தூரத்துக்கு துணிச்சல் ஏது, இப்ப இப்பிடிசொல்லுறவு. நாளைக்கு இதையெல்லாம் மறந்து பாராட்டித்தானே சொல்லப் போறன நேற்று மகேந்திரன் வந்து தன்றை நாவலை நல்ல மாதிரி விமர்சிக்கச் சொன்னவர்.”

“உள்ளதை உள்ளபடி நீவிமர்சிக்க வேணும். அதுதான் உண்மையான விமர்சனம்.

“உள்ளதை உள்ளபடிவிமர்சித்தால் எத்தினை பேர் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவினம். உங்களிட்ட சொன்னதை நான் நாளைக்கு மேடையில் சொன்னால் மகேந்திரனே எனக்கு விமர்சிக்க தெரியவில்லை என்று திட்டி திரிவான். உண்மையைச் சொல்ல ஆற்றுக்குக் கூட எத்தினைதெரியம் வேணும் தெரியுமா?”

அவன் கொஞ்ச நேரம் மௌனமாய் அவனைப் பார்த்தான்.

“அது சரி. நீங்கள் கதை எழுதி முடிச்சிட்டங்களா?”

அவன் கட்டிலிலிருந்து எழுத்து வந்தான்.

“முடிவு எப்பிடி எழுதினீங்கள்?”

“முடிவை கொஞ்சம் வித்தி யாசமாய் எழுதியிருக்கிறன்.”

“வித்தியாசம் எண்டால்?”

அவள் தலையைச் சாய்த்
துக் கேட்டான்.

“வழமை என்று சமுதாயத்தில் கடைப்பிடிக்கிற சிலவூடம்பரங்களோ... என்ற பாத்திரங்கள் மீறி நடக்கி வைக்கும் பிரச்சனைகளை மட்டும் எழுதி ஒல் போதாது. அவைகளுக்கு ஒதுக்கி பிரப்பையும் காட்டவேணும். கதைகளின்றை எண்ணிக்கை கயில் எழுத்தாளனின்சாதனை தங்கியிருக்கவில்லை. அவன் சொல்கிற விஷயம், எழுதுகிற நோக்கம்தான் முக்கியமானது. நடைமுறையில் சாத்தியமோ இல்லையோ ஆனாலும் பாத்திரங்கள் வட்சியவாதிகளாய் இருக்க வேணும். அதால் சமூகத்திற்கு ஒருவிழிப்புணர்ச்சி ஏற்படும். எங்கடை சமூகம் எத்தனை விஷயத்தில் கீழ்ப்பட்டு இருக்குது”

“இருக்குத்தான். ஆனாலும் இருத்தர் ரெண்டு பேரால் தினுதத்துக் கட்டியதா இது. பழகி விட்டது.”

“என்னும் ஒரு எழுத்தாள்ளின் பேணக்கு பெரியசுக்தி இருக்குது தெரியுமா? வெறும் புகழுக்காகவும் பணத்துக்காகவும் எழுது கிறவர்களைத் தவிர்த்து விட்டால் எழுத்தாள் எவ்வளவாக உண்ணதமானவன். அவன் ஆயிரத்தில் ஒருத்தறை திருத்தமுடியும்.”

அவன் மெலிதாய் சிரி துதான். இரவு விளக்கின் மெல்லையை ஒளியில் அவனின் சிரிப்பு அவனுக்கு பனிச்சென்று திரிந்தது.

“ஏன் ரேவதி சிரிக்கிறாய்”

“இல்லை, ஆயிரத்தில் ஒருத்தராவது திருந்தினால் போதாதா என்று நினைச்சிட்டன்”

“நிச்சமாய் திருந்தக்குடும். உலகத்திலேயே நகையும் சீதனமும் எண்டு எங்களை

தமிழ்ச்சாதி தான் ஆவாய் பீ
பறக்குது. இருக்கிறவன் குடுக்கி
றதால்தான் இல்லாதவ
அங்கு இன்னும் பாதிப்பு ஏற்ப
டுகுது. இருக்கிறவன் என்கிற
மையை கடைப்பிடிச்சா நாளை
டைவில் சமூகம் அந்த எளி
மையை பின் பற்றத் தொடங்கி
யிரும். நீ என்ன சொல்லுய?"

“உண்மைதான் ஆனால் அர் அப்பிடி எனிமையை பின்பற்றி நடக்கப் போகின்ம். ஒரு கல்யாண வீட்டில் எத்தினைக்கொடு எத்தினை விலையில் காஞ்சிபுரம் என்று ஆளுக்கு ஆள் போட்டிப் போட்டுக்கொண்டு அலங்கரித்துக் கொண்டு தானே எங்கடை ஆட்கள் போவின்ம். ஒரு கல்யாண வீட்டுக்கு சாதாரண உடுப்போட போக எத்தினை பேருக்கு துணிச்சல் இருக்கு சொல்லுங்கோ,’

அவன் இரண்டு கண்ணத் தெயும் வைகளால் பரபர வென்று தேயத்தான்.

இமை அழுத்தமாய் மூடித்
திறக்க, புருவத்தைச் சுருத்
கிக் கொண்டு அவளைப் பார்த்த
தான்.

“இந்த ஆடம்பரமும்
வரட்டுக் கொறவழும் இருக்கிற வரைக்கும் எங்கடை தமிழர் திருந்துப் போறதில்லை இவையனுக்கு விமோசனமும் கிடைக்கப் போறதில்லை.”

“பாருங்கோ சொல்லமறந் திட்டன். எங்கண்டசெல்வ மாமியின்றை மகள்கலைச்செல்விக்கு கல்யாணம் ஒரு மாதிரி ஒப்பேறி போடுதாம். பாவும் இவ்வளவு நாளும் தவியாய்த் தவிச்சவையல்லே. நகை மட்டும் இருபத்தைஞ்சுக்கு குறையாமல் போட வேணுமென்று மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர் சொல்லிப் போட்டினமாம். அங்கை நல்லுராடியில் இருக்கிற காணிவித்துத்தான். கல்யாணம் நடத்தப் போகின்மாம்”

“இதையெல்லாம் கேட்க எவ்வளவு வேதனையாய்க் கீட்டக்கு காணி தழியை வித்து நடப்புக் காட்ட கல்யாணம்” செய்யினம்.”

“காணி வி க் காட்டி கால்
யானம் நடக்காது. இந்த
மாப்பிள்ளை போம் இன்னொரு
மாப்பிள்ளை வந்தாலும் இதே
தான் கேட்பினம். இப்பவில்
படுகிற காணி பிறகும் வில்
படத்தானே போகுது.”

“ஏனும் இப்பிடி கொடும் பார்க்கினாம்?”

“அவன் தமக்கைக்கு அந்த
நேரம் எழுபதாயிரம் குடுத்து
டொக்டரைச் செய்தவையன்.
இவனை ஒரு எக்கவுண்டனுக்
காவது செய்து வைக்காவிட
டால் மதிப்பில்லையாம். நான்
மாயித்து நல்லாய் ஏசிப்போட
டன். ஒப்பிட்டு ஏன் மாயிப்
பார்க்கிறியள்ளன்று. போதாத
துக்கு பின்னையளின்றை மனதி
லயும் பெரிய எண்ணத்தை
வளர்க்கிறது. இந்தக் காலத்
துப் பின்னையளை விட தாய்
தகப்பன் மார் பெரிய
மோசம்.”

வாசமற்றுமலர்

— வீரசௌக்கண் —

மாசற்ற ஜோதியா...
 மருதலித்த அயஸ்விட்டு
 தன்மலர.....
 பூத்து கனிந்து
 கனகாம் பரம்
 மனம் விசி�.....
 ஸ்ரீவாஸைவிட்டு பிரகாசித்த
 என் மன வலையில.....
 சீக்குங்குடி - புதுமலராக
 பூத்து.....பூரித்து
 புள்ளுறுவெல் காட்டி
 புளகால் கிதம் கண்டு
 புது வதுவையில.....
 வதிகானும் வேட்கையில்
 கட்டுங்ட போழ்து .....
 “இறிவான சாதியென்று”
 “லேபல்” குத்தப்பட்ட - எ
 ஆப்த காதல் மலர்
 மனம் மதிகெட்டு
 வாசமற்ற மலராக
 மனம் இறந்து
 கருடி காம்பலான்து.

அவள் பேச்சு ஆவேசமாய்,
அந்த இரவில் ஒலித்தது.

அந்த அழுத்தமும் அர்த்தமும் அவனுக்கு ஒரு வித ஆயாசத்தை தந்தது.

“நேற்று மாமா சொன்னார். தேவிக்கு ஒரு டொக்டர் மாப்பிள்ஸ் பார்த்தாராம். ஒரு லட்சம் சீதனம் என்று பேச்க. தேவி சீதனம் கொடுத்துச் செய்யிற்கானால் தனக்கு கல்யாணமே வேண்டாம் என்று நிற்கிறாம். மாமா கவஸீப்பட்டார்.”

“தேவியும் பத்துப் பண்ணிரண்டு கதையள் எழுதியிருக்கிறான்தானே. பொதுவாய் எழுத்தாளர்களுக்கு சமூகத் தின் மேல் சீற்றம் அதிகம். அதனால் தான் அப்படி சொல்லியிருக்கிறான்.”

“சொல்லி என்ன நடக்கப்போகுது. சீதனம் குடுக்காமல் செய்வன் எண்டால் காலம் முழுக்க இப்பிடியே இருக்க வேண்டியதுதானே ஒருத்தன் கூட வரமர்ட்டான்.”

“இல்லட்சியங்கள் நடைமுறையில் காத்தியப்படுத்தில்லைத்தான். அதுக்காக மனதில் லட்சியமே இருக்கக் கூடாதே”

“பிரயோகங்களில்லை என்கிறேன். இப்பிடிச் சொல்லிச் சொல்லியே கடைசியில் ஒரு லட்சம் குடுத்துத்தான் செய்யப் போருள்.”

“அந்த மாப்பிள்ஸ் ஜோ மேஹும் அவற்றை குடும்பத்தின் மேலூம் அவனுக்கு எத்தினை கொபம் இருக்கும் அதைக்கூட மனதோடு மறைக்க போலியாய் வாழப் பழகவேண்டும். அவளால் முடியுமோ என்ன கேட்டா. பாவம் அவன்.”

“சரி கதையை மடிச்சு வைச்சிட்டு எழும் புங்கோ நாங்கள் கொஞ்ச பேர் எப்பிடிக் கதைச்சாலும் எங்கடை நடைமுறை மாறுப்போற தில்லை.”

அவன் எழுந்தான்.

ஆஸ்திரேலியா நடங்குகிறது!

நாமெல்லாம் குளிர் காலத்தில்தான் நடுங்குவோம். ஆனால் சிட்னியில் கோடைக்காலம் ஆரம்பித்து விட்டால் அங்குள்ளவர்களுக்கு நடுக்கம் தான். காரணம், கோடைக் காலத்திலே ஒருவகை விஷா சிலந்தி இப்பகுதி மக்களைத் தாக்கி விடுகிறது. சுமார் 5 செ. மீ. நீளமுள்ள இந்தச் சிலந்தி கடித்துவிட்டால் 15 நிமிடத்தில் ஆள் குளோஸ். இந்தச் சிலந்தி நெருப்பைக் கூட ஊடுருவிக் காலைக் கடித்துவிடும் சக்தி மிக்கது. இப்போது சிட்னி நகரத்து மக்கள் நடுங்கத் தொடங்கி உள்ளனர். கோடைக்காலம் அங்கு ஆரம்பித்து விட்டதே.

கே. ரவிச்சந்திரன்,
மட்டக்குளி.

கதைப்பிரதிகளை மடித்து உறைக்குள் வைத்து பத்திரிகையின் விலாசத்தை தெளிவாய் எழுதினான்.

கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே கைகளை உதறி விட்டான். அவன் படுக்கையைத் தட்டிப் போட்டான்.

“நாளைக்கு முழுக்க ஒரே வேலையும் அலைச்சலுமாய் இருக்கப் போகுது. எத்தினை மனிக்கு ராஜான்னை வீட்டுக் கல்யாணம்?”

அவன் நித்திரைக் கலத்துடன் கேட்டான்.

“மத்தியானம் பண்ணிரண்டு மனிக்கு ஒன்பது மனிபோல் போனால் வெள்ளனவந்திடலாம். பின்னேரம் விமர்சனக் கூட்டத்துக்கும் போகவேணுமெல்லே. பிறகு வந்து உடுப்பு மாத்தி கூட்டத்துக்குப் போகத்தான் நேரம் சரியாய் இருக்கும்.”

“பிரசண்ட் பார்ச்சலை எடுத்து வை. பிறகு அவசரத்திலே மறந்தும் போயிடுவை.”

“எல்லாம் எடுத்து வைச்சிருக்கிறன். இப்போலே ஒரு மனிக்கும் மேலே. விடிய எப்பிடிஎழும்பப் போறனே தெரியாது.”

மறுநாள்.

காலை ஏழு மணி கேக்காம்பூ வைத்து முழுகினால்ரேவதி.

தலையை உலர்வைக்க மின்விசிறிக்குக் கிழே ஐந்து நிமிஷம் நின்றுவிட்டு வாசலில் நின்ற கனகாம்பரப் பூக்களைப்பரபரவென்று பிடிக்கினான். ஐந்து நிமிஷத்தில் மாலையைத் தொடுத்து குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள் வைத்து விட்டு முடித்தான்.

கை நகங்களுக்கு பிங்க் கலரில் நிதானமாய் கிழுப்பெட்சினான்.

நீள்நீலா நகங்களின் அழகையும் ரசித்துவிட்டு கனகளுக்கும் மெலைதாய் மை பூசினான்.

“எய் ரேவதி! ஒன்பது மனியாகுது.”

அவன் ஹேவ் செய்தபடிகுரல் கொடுத்தான்.

“நேரமாகுது சரி. நீங்கள் என்ற குடிக்கேலை. ஆறிப்போகுது.”

“நான் வந்து குடிக்கிறன். நீ இன்னும் ரெடி பண்ணேலேயே.”

‘இதோ....’

நிதானமாய் தன் அலுவல்களுக்கொ ஆரம்பித்தாள்.

முகத்தை பவுடரில் அசூத்தி அகலமாய் பளிச் சென்று குங்குமம் வைத்துக் கொண்டாள்.

கொண்டைக்கு கனகாம் பர மாலையை எடுத்து வந்து கற்றினான்.

கழுத்து நகைகளைப் பூட்டி அன்.

அவன் முகத்தை துவாயாள் துடைத்துக் கொண்டே வந்தான். மெலிதான சோப்பின் மணம்.....

ஏழூட்டு காஞ்சிபுரம் கோவைக்குள் எதைத் தெரிவி சொல்வதென்று அவன் தினரிக் கொண்டிருந்தாள்.

“இதை உடுக்கட்டுமா இல்லை இந்த பீங்க் கலர் பனு ரவை உடுக்கட்டுமா? என்று அவனிடம் அபிப்பிராயம்

கேட்டு ஒன்றைத் தெரிவி செய்து உடுத்தினான்.

பத்துக் காப்புக்களைக்க வில் அடுக்கி-

“இரு புது டிசைன் வந்தி ருக்காம். அதில் ஒரு சோடி காப்பு செய்ய வேணும்.” என்று சொல்லிக் கொண்டே அழு பார்த்தாள்.

அவன் பட்டு வேட்டியை எடுத்து உடுத்தி ‘சென்றறை, ‘ஸ்பிரே’ பண்ணிக் கொண்டான்.

இருவரும் காரில் ஏறிக் கொண்டார்கள். பத்து மணிக்கு பத்து நிமிஷம் இருக்கையில் கார் புறப்பட்டு ரோட்டில் வழுக்கியது. ஐந்து நிமிஷ நேர மெளனத்தின் பின்னால் அவன் சொன்னான்.

“சமூகத்தில் ஒரு மாற்றம் வேண்டும் என்று மனதாரநாங்கள் ஆசைப்பட்டுறம், என்டாலும் அந்த மாற்றத்தை.... எவ்வெம்யை..... கடைப்பிடிக்க எங்களாலேயே முடியேலை, எங்களுக்கு துணிச்சல் இல்லை

“பார் ரேவதியை.... நல்ல சாறு கட்டியிருக்கிறான், ரெண்டாயிரம் ரூபாயாம்” என்ற பேச்சுக்கு மயங்கி புனரைக்கிற சாதாரண பெண்தான் நான் நான். நீங்களும் அப்பிடித்தான். நாங்கள் மனத்தளவிலும் எழுத்தளவிலும்தான் லட்சியவாதிகள். இந்தக் கொழைத்தனம் மறைய இன்னேரு தலை முறை மாறவேணும்.”

அவனின் குரவில் உண்மையான வெதனை இழையோடியது. அவன் மௌனமாக ஆழந்த யோசனையுடன் காரைநிதானமாய் செலுத்திக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய வார்த்தைகளுக்கான பதிலை அவனுல் சொல்ல முடியவில்லை, சொல்லத் தெரியவில்லை.

யதார்த்தங்களின் குறை நெஞ்சை அமுத்த அவன் உண்மையாய் குவலைப்பட்டான்.

(யாவும் கற்பலை)

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

அதிகய ஊற்று:-

பிரான்ஸில் பாண்டெஸ்டோர்ப் என்ற இடத்திலுள்ள குகையில் நீர் ஊற்று ஒன்றுள்ளது. இதில் சரியாக 36 நிமிடம் 36 விணுடிக்கு நீர் வரும். 32 நிமிடம் 30 விணுடிக்கு நிற்கும். மீண்டும் வரும். இப்படியே மாற்றி, மாற்றி நீர் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நேரக்கணக்கு சற்றேனும் பிசுகுவது இல்லை.

காலநிலைக் கருவி

பிரான்ஸிலுள்ள ஆண்டிலில் என்ற ஊரில் ஒரு பெரும் பாறை குறுகிய அடித்தளத்தின் மேல் நின்று கொண்டிருக்கிறது. வானம் தெளிவாக இருக்கும்போது இது மேலுங்கீழுமாக ஆடுகிறது. புயல் வரும் போல இருந்தால் பாறை பக்கவாட்டில் ஆடுகிறது. காலநிலையை அறிவிக்கும் கருவியாக நீண்ட காலமாக இது இருந்து வருகிறது.

கூரமேல் விதக்கும் பாறை

இந்தோனேவீயாவைச் சேர்ந்த அன்னமில் உள்ள டேமின் என்ற ஊரில் ஒரு சிறுகோயில் இருக்கிறது. அதன் கூரைக்கு மேலே கூரா 800 டன் எடையுள்ள ஒரு பெரும்

குமைகள்

— நவம் அரவிந்தன் —

படியேறிப் படியேறி

பாதம் தேய்ந்து போன என்பாதர்ட்தையைப் பார்த்தேன்

அது என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தது ‘பலன் கிடைத்ததா? என்றது

பெருமுச்செறிந்தேன்.

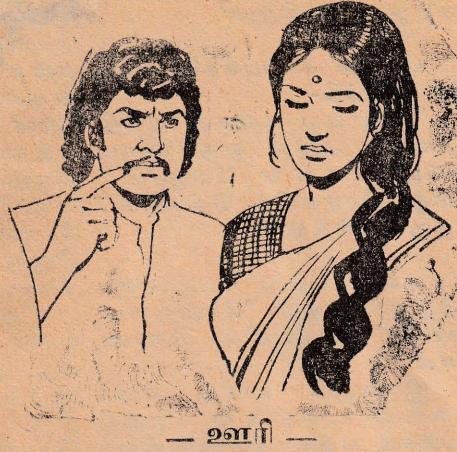
‘வேதனைப் படாதே -

உங்களுக்கு விடிவு இல்லை ஏனெனில்,

உங்கள் ‘பைஸ்’களை நிறைப்பது

வெறும் திறமைக் காண்றிதழ்கள் மட்டுமே அதில் பணம் இல்லையே’

மு
ட
ா
ள்
க
ள்

— ஊரி —

‘ஹா ம் சுதா ஏன் இவ் ஆட்ஸ்தியேட்டர் கட்டுமிடத் வளவு லேற்’ — சின்டெக்டல் தில் கடமுடச் சத்தம். சேலையும் பொருளாதார பழைய லீப்ரரி ஹோவென்று குறிப்பு பைலுமாய் விரிவுரை கிடந்தது. யாரோ சிலரின் முடிந்து வந்து கொண்டிருந்த குறுப் ஸ்ரடி. ராஜி கேட்டாள்.

‘அதையேன் கேட்கிறூய். வெளியே விரிவுரையாளர்கள் நீ வெள்ளென வந்திட்டாய் சிவநாதனும் நுஃமானும் வகுப்பு இருந்ததாலே அன்றி ஏதோ இலக்கிய சர்ச்சையில் யிட்டை அம்பட்டது நான். ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பது பின்னோயார் கதையாம். மோத விளங்கியது. உள்ளே அரசியல் கம் பிடிக்க வேணும் என்று விவகாரம் சூடாக அடிப்பட்டு நிப்பாட்டிப் போட்டா’

கையில் நூலகத்தில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய ‘ஓரு கேட்டுக்கு வெளியே’ சமுத்தி ரத்தின் நாவல் கிடந்தது.

‘அப்பிடியா சங்கதி? அப்பநானும் வரலாம் அன்றி யிட்டை?’

என்றால், ஆனந்தகுமாரசாமி விடுதியின் உணவை அனுப்புத் தட்டாமல் உண்ணும் வசந்தி.

‘வசந்தி போறதெண்டால் நானும் வாறன்’ வசாவிளானி விருந்து தினமும் வந்து போகும் சியாபளா கூறினான்.

‘உனக்கு இவ்வளவு உடம் பும் போதாதே’ - சுதா குண்டு சியாமளாவைச் சீண்டினான்.

கலை மண்டபத்தைத் தொண்டி நூலகத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர்.

‘குண்டு நீ போய் ரீ எடு, நாங்க இந்த மேசையில் இருக்கிறம். — இது ராஜி,

சிட்டையைப் பெற்று தேனீர் எடுப்பதென்றால் அதுவும் ஒருவகை அருச்சனன் தவம்தான்.

‘மேசையில், சிகரட் சாம்பல்.

‘சனியன்கள்’ — சிகரட் புகைத்த மாணவனுக்கு ஒரு அரச்சனை.

‘என்ன ராஜி மைக் கேரூ எக்கனமிக்ஸீ ரியூட் எழுதி போட்டிரோ.’

கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் சகமாணவன் சந்திரன். பின்னால் குமார்.

‘வரம் சத்வனி யின் ரகவிதை நல்லாயிருக்கு’ என்று கொண்டே சுதா வந்தாள்.

‘என்ன சுதா, எப்பிடி உங்கடை பெண்கள் முன்னேற்ற மெல்லாம்-கேட்டவன் குபார்.

‘ஓ. அதுக்கென்ன இப்பு?

யாராவது தமது கழகது கைதப் பற்றி இழப்பமாகக் கதைத்தால் களிரென்று ஏறி விடும் இவனுக்கு.

‘இல்லை... அது சரி பெரி சாக் கதைக்கிறியன். கலியானம் எண்டு வரேக்க நீங்க தான் உங்கடை தேப்ப ணிட்டை முதல் சீதனம் கேட்கிற ஆட்கள், நீங்கள் சகமாய் வாழுறவுக்கு — குமார் சீண்டின்.

‘குமார் அதுக்கு வேறை ஆரையும் பாக்கவேணும். உங்களைப் போலை எங்களுக்கும் இரண்டு கால் இரண்டு கை கூடக்கு. உழைப்பம் சாப்பிடுவும். தாய் தேப்பண மொட்டையடிச்சுப் போட்டு வாழ எங்களுக்குப் பைத்தியம் இல்லை. தெரியுமே?’

‘இனிக் கண்டீவிலை போய் ரீ எடுக்க அரைமணி த்தியால் மாகும். அதுக்குள்ள வந்திட லாம்.’

— சுதாவின் சொற்களில் அனல் தெறித்தது. கோபத்தை சித்தவள் ராஜிதான்.

உங்களுக்கு தெரியுமா?

விட்டைச் சுற்றி காம் பவண்டு கவர். காம்பவுண்டு கவருக்குள்ளே அழுகான டுந்தோட்டம். ஆனால் செடிகள்தான் சரியாக பூப்பதில்லை என்ற நிலை இருந்தால் தோட்டம் போட்ட வர்களின் மனம் சங்கடப்படவே செய்யும் அழுகுக் காக தொட்டிகளில் ரோஜா செடி வைத்து பயிர் செய்கிறோம். அந்த செடிகள் பூத்து குலுங்காவிட்டால் மனம் சோர்வடையத் தானே செய்யும்.

இனி அந்த கவலை வேண்டாம். நிறைய பூக்கள் மற்று விஞ்ஞானிகள் முதிய முறையை கண்டு பிடித்திருக்கின்றனர்.

செடிகள் வளரவும் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கவும் செடிகளுக்கு கார்பை ண்டயாக்கலை தேவை. எனவே செயற்கை முறையில் கார்பை ண்டயாக்கலை செடிகள் மீதுபாய விட்டால் நிறையப்பூக்கள் மலரும் என்பதை விஞ்ஞானிகளின்றுபித்துள்ளனர்.

செடிக்கு தன்னீர் ஊற்றுவது போல் தினசரி கரியமல வாயுவை செடிகள் மீது செலுத்தலாம். இதற்கு அளவு உண்டு. தேவையான அளவை விஞ்ஞானிகளே நிர்ணயிக்கின்றனர். இதற்கு பின்னர் செடிகளில் ஏராமான பூக்கள் மலர்கின்றன. தோட்டங்களில் தண்ணீர் தெளிக்க பூவாளி வைத்திருப்பது போல கார்பை ண்டயாக்கலை சிலிண்டரை வைத்து கொள்ள வேண்டிய காலம் விரைவில் வந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

சிவமணிமானிக்க வாசகர்
காரரநர்

‘அப்பசு உதைவிடுவதும்’ குமார் பின் வாங்கினான்.

‘என்ன உதைவிடுவதும்? உங்கள் நிலை எதுதி னை பேர் பொது விஷயங்கள் களிலை அக்கறை உள்ள நீங்கள்? சொல்லுங்கோ பாப்பம். கம்பளிலை ஸ்ட்ரைக் எண்டால் முதலிலை கேற்றை விட்டுப் போறது நீங்கள்தான், நாங்கள் அப்படியில்லை.

‘எனக்குத் தெரியாதே எத்தினை கேள்ளஸ் ஸ்டைர் க் எண்ட உடனை 764 பஸ்லிக்கு நின்டவை’ - குமார் விடுவதாக இல்லை.

‘என்நானும் பருத்துறை தானே’ - சுதா இடைமறித்தாள்.

‘நீரும் இன்னும் சிலரும் ஸ்ட்ரைக்குக்கு நின்டாச் சரியோ...’

‘அது சரி பெண் அடங்கி நிக்கவேணும் என்றுசொல்லிற நீங்கள் முதலிலை வழிகாட்டுங்கோவன்’

— மடக்கினான் சுதா.

‘கேட்டு குமார் கொஞ்சம் பேசாமல் இரு’ - சந்திரன் சமாளித்தான் ஒரு மாதிரி ரீவந்து சேர்ந்தது.

‘அது சரி சுதா உதென்ன கையில்? கோட்டுக்கு வெளியேயா’ நல்ல புத்தகம் அதில் வாற உலகம்மை என்கிற கரக்டர் நல்லாயிருக்கு இல்லையா?’

— சந்திரன் கதையை மாற்றினான்.

‘ஓம் சந்திரன் உண்மையா நல்லாயிருக்கு. அந்த மக்களினராபழுக்க வழக்கமெல்லாம் நல்லா எழுதியிருக்கிறோர்.’

கதை சமுத்திரத்தைத் தொடர்ந்து ஜெயகாந்தன், ஜான்கிராமன் ராஜம்திருஷ்ணன், ராஜேஸ்வரி, என்று தொடர்ந்தது.

‘அப்பாடா’

குமார் முச்ச விட்டான்

சந்திரனைப் பற்றி சுதா ஏக்கு ஒரு நல்லபிப்பிராயம் எப்போதோ விழுந்திருந்தது. பெங்களொல்லாம் படிக்க வேணும். முன்னுக்கு வரவேணும். தமிழ்ச்சமுதாயம் முன்னேற வேணுமெண்டா நீங்கு முன்னுக்கு வரவேணும் என்றெல்லாம் கதைப்பான். பாலை வனத்தில் தண்ணீர் கிடைப்பதன்றால்.....

‘எய்நால்ரை. அரை மணித்தியாலமாகக் கொட்ட மடிச்சிருக்கினம்’

குண்டு சியா நினைப்பட்டினான். பஸ்ஸாக்கு நேரமாகியது அவளது அவசரத்தில் தெரிந்தது.

கூட்டம் கலைந்தது.

‘ஏய்சுதா’ உனக்குத்தான் குமாற்ற குணம் தெரியுமே’ பிறகேன கதைச்சநீ அவருடே. அவன் சரியான ஆணும் வர்க்கம் எண்டு தெரியாதே’ — பொருளாதாரத்தில் படித்த ‘வர்க்கம்’ உதவிக்கு வந்தது.

‘என்ன இருந்தாலும் குமாரசரியான — மேராசம்’ இரைந்தாள் சுதா.

‘சந்திரன் உங்களை விடப்பதுப்படி மேல் என்றான்.

‘சந்திரன் மட்டும் நல்லவெண்டு நினைச்சால் அதுஉனரும்பட்டான் தனம். கிழைத்தேச ஆண் எவனும் பெண்கள் முன்னுக்கு வாறதை விரும்பாட்டான்.’

ராஜி தன் முடிவான கருத்தைக்கூறினான்.

‘சு அப்பீடியில்லை. சந்திரன்’ - இவன் மறுத்தாள்.

‘என்னவோ’ நம்பினால் நம்பு நம்பாவிட்டால் விடு. ராஜி நிறுத்திக் கொண்டாள்.

கலண்டர் திகதிகள் பல கிழிக்கப்பட்டன.

அன்றைக்கு ராஜி யின் பேர்த்தே. கண்ணில் நெருங்கிய நஸ்பருக்கு சிறிய விருந்து.

மேகம்

‘மேகம்’ செப்டம்பர் — அக்டோபர் இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேயும். அட்டையை ‘ஷோபா’ விள் கவிதை அலங்கரிக்கிறது காத்திரமான கவிதைதான். புதுக்கவிதை வடி வில் ஆசிரியர் தலையங்கம் — கணபதி கணேசன் பாராட்டுக்குரியவரே. அசோக், முஸ்லீ அழுதன், முத்து, புதுவை இரத்தினதுரை ஆகியோரின் புதுக் கவிதைகளும். சீழ் கரவை பொன்னையனின் சிறுகதையும் சாருமதியின் இலக்கியக் கட்டுரையும் மேகத்தை குளிரச் செய்கின்றன.

கிடைக்குமிடம்:

ஆசிரியர்,
கணபதி கணேசன்,
8/2 சிவன்கோவில் தெற்கு வீதி,
திருநெல்வேலி.

‘என்ன ராஜி இது எத்தனை ‘பாப்பம்’ — சந்திரன் யாவது இருபத்து மூன்றே இமுத்தான் இருபத்தி நாலோ’

‘இல்லையடி, பதினாறு’ எப்பிடியிருக்க வேணும் என்று நினைச்சிருக்கிறதையாதல் சொல்லுமன்’ — சுதா ஒரே சிரிப்பும் கொம்மான மும். விஷயம் எதிர்காலத்தில் வந்து நின்றது.

‘என்ன ராஜி கு எப் தெரியாது அதைப்பற்றி’ — பவோ பிக்ஸ்டாம்’ கவியானத் வசந்தி. துக்கு அறிவிப்பீரோ’

‘ஏன் அவரென்ன பிரம் நிச்சயமா நீங்களில்லா மச்சாரி யே யோசிக்காமல் மலே?’ — பதிலளித்தாள் ராஜி. இருக்க’ — ராஜி

‘அப்ப சந்திரன் குமா ரெல்லாம்’ — சுதா வினவினாள். சந்திரன் மெல்லிய சிரிப்பொன்றை உதிர்த்தான்.

‘குமார் 1² லட்சம் வாங்கித் தானே என்ன....’ — வசந்தி கேட்டாள்.

‘உண்மையா இப்பவே அங்கை வீடுதேடி மாமன் மாமி’

‘அப்ப ஒண்டை செலக்ட் பண்ண வேண்டியது தானே’

‘சீதனம், அழகு, அடக்கம், எல்லாம் பொருந்தி வர வேண்டாமே’ சுதாசின்டினூன்.

‘உண்மைதான்’ — குமார் பதிலிருத்தான்.

‘அப்ப சந்திரன்’

‘எல்லாப் பெடியன்களோ கையும் கதைக்கிறதும் சிரிக் கிறதும் சீச்சி.....’

‘அப்ப நீங்க மட்டும்..... எல்லா கேள்விடஞாம் சிரிச் சுக் கதைக்கிறது... அதுமட்டும் அது மட்டும்.....’

— சுதா கேட்டாள்.

‘நாங்கள் ஆண்கள் சுதா’
— சந்திரன்

‘ஓம் சந்திரன் உங்களை நண்பராப் பாவிச்ச இதுவரை கதைச்ச சிரிச்ச நாங்கள் தான் முட்டாள்கள் - இந்த விஷயத் தில் நாங்கள் முட்டாள்கள் தான் எண்டதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளுறம். ஆனு இனிமேல் உந்தப் பிழையை விடமாட்டம்.’

‘இன்லைசுதா... நீங்க தவரு நினைக்கிறியன். உங்களை அப்படி நினைக்கேல்ல.....’

‘என்ன? நாங்கள் வேறு இந்த ழுனிவசிற்றி கேள்வி வேறு இல்லை. உங்களை மதிச்சி நடக்கிற அத்தனை கேள்விம் முட்டாள்கள் தான்’

‘நீங்களும் ஒரு சராசரி ஆண்தான் எண்டதை நிருபிச் சிட்டியள் நன்றி.....’

‘என்ன சுதா நீங்கள்...’

‘வெரி சொறி சந்திரன் நான் இனி உங்களோடு கைதைக்கத் தயாராயில்லை....’

‘ராஜி னா பேரவும். இதுதான் இப்பிடியான ஆண்களுக்கு வைத்த கடைசி விருந்தாயிருக்கட்டும்’

அவள் எழுந்துவிட்டாள்.

(யாவும் கற்பணை)

இரசிகமணியின் நாகம்மா

— போ. சண்முகநாதன் —

[16-11-82]

இரசிகமணியின் நினைவு நாள். அதையொட்டி “இரசிகமணியின் நாகம்மா” எனும் கட்டுரை இவ்விதமில் பிரசரமாகிறது.]

இலக்கிய அன்பர்கள் எவ்வேறூம் இரசிகமணி கனக செந்திநாதனைச் சந்திக்க அவசது இல்லத்துக்குச் சென்றிருந்தால் இந்தக் காட்சி அவர்களது நினைவுக்கு வந்தே தீரும்.

உரையாடல் கவையாக நடந்து கொண்டிருக்கும். இடையில் இரசிகமணி ‘நாகம்மா’ என்ற அந்தப் பெயரை அழுத்தமாக உச்சிப்பிடார். அதற்குப் பதிலாக நாகம்மாவின் குரல் உள்ளேயிருந்து அதே அழுத்தத்துடன் கேட்கும், ‘ஓம் வாறன்’

இரசிகமணியின் அந்த அழைப்பின் பெருள், ‘இங்கே விருந்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள் - தேனீர் கொண்டு வா’ என்பது! நாகம்மாவின் அந்தப் பதிலின் பொருள், ‘எல்லாம் தெரியும் - நீங்கள் கேட்டுத்தான் நான் கொண்டு வருவதா?’ என்பது!

இப்பொழுது உங்களுக்குத் தெரிகிறதாயார் இந்த நாகம்மா என்று! இலக்கியச் செல்வர் தமது நேரம் நினைப்பு அனைத்தையும் இலக்கியத்துக்காகச் செலவிட வழிவகுத்துக் கொடுத்துவிட்டு, குடும்பப் பொறுப்புக்களையும் தானே தனியாகச் சூழந்து வந்த அவரின் மனையாளதாம் இந்த நாகம்மா!

இந்த இடத்தில் இன்னேறு காட்சி என்று நினைவுக்கு வருகிறது. அது 1972 ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழி மாதம் இருபத்தி நான்காம் நாள். மானிப்பாயில் நடைபெற்ற நாவலர் விழாச் சொற்பொழிவுக்கு இரசிகமணியையும் அழைத்திருந்தோம். அவரை ஒழுங்கு செய்த போது எப்படியாவது தாம் விழாவுக்கு வந்து சேர்வதாகச் சொன்னார். நாழும் விழாமுடிந்து அவர் வீடு திரும்புவதற்கு கார்ஓழுங்கு செய்து தருவதாக வாக்களித்தோம்.

அன்று விழா நிறைவு பெற்றதும் அவரை அனுப்பி வைத்தோம். கூடவே நன்பன்தவாலியூர் க. நடேசனும் நானும் காரில் அவரோடு சென்றோம். செல்லும் வழியில் பெருமழை பிடித்துக் கொண்டது. அவரது

இல்லத்தை அடைத்தபோதுகூட மழை விட்ட பாடில்லை. ஒரே இருட்டு வேறு!

காரிலிருந்து இறங்கி வீட்டுக்குச் சிறிது தூரம் நடந்து போகவேண்டுமே, எப்படிப் போவது? இரசிகமணி ஒருவித குநாகலத்துடன் காருக்குள் இருந்தவாறே ‘நாகம்மா நாகம்மா’ என்று உரத்துக் கூப்பிடுகிறார். பல தடவைகள் அவர் அப்படிக் கூப்பிட்டபின்னர்தான் நாகம்மாவுக்கு அது கேட்கிறது. அவர் குடை, அரிக்கன் லாம்பு சிகிதம் வருகிறார். அதுவும் சும்மா வரவில்லை. இட முழக்கத்துடன்தான் வருகிறார். நாகம்மா தெருவுக்கு காருக்கன்மையில் வரும்வரை சரமாரியாக இரசிகமணியைத் திட்டியவாறே வருகிறார்.

‘நாகம்மா தமிழை நிறுத்து’ என்று இரசிகமணி கண்டிப்பான சூரலில் உத்தரவு போட்ட பின்னர்தான் நாகம்மா ‘தமிழை’ நிறுத்துகிறார். அவருக்கு எங்களைக் கண்ட அதிர்ச்சி வேறு,

இரசிகமணியின் வீடுவரை சென்றுவிட்டோம் அவர் தேநீர் தராமல் எம்மைத் திருப்பி அனுப்பவாரா? நாகம்மா எல்லாருக்கும் தேநீர் கொண்டு வரும்வரை இலக்கியப் பேச்சு நடந்தது. இடையில் இரசிகமணி இரத்தினைச் சருக்கமாகச் சொன்னார். ‘நாகம்மா உப்பிடத்தான்... எண்டாலும் என்னிலை நல்ல அன்பு...’

ஆமாம், அந்த அன்பின் காரணமாகத்தானே அகால வேளைகளில் உடல் நலம் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் மழையிலும், பனியிலும் அலையவேண்டாம் என்று நாகம்மா அவருக்கு உத்தரவிட்டிருந்தார்.

‘நாரமாய்த் தாயானால்கை’ என்ற நவாவியூர் சோமசுந்தரப் புலவரின் பாடலுக்கு இரசிகமணி பல மேடைகளில் இலக்கிய நயம் சொட்டச் சொட்ட விமர்சனம் செய்திருக்கிறார். அவைகளையெல்லாம் நாகம்மா கேட்டிருப்பாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் பின்னாலில் புலவரின் மனைவி சின்னம்மையின்கை செய்த பாக்கியத்தை நாகம்மையின்கைகளும் பெற்றன,

புலவர் தமது மனைவியின் அன்பை - அவரின் கை செய்த தெரன்டுகளையெல்லாம்-தமது

நாய்கு நோய்க் காலத்தில் அவர் தமக்குச் செய்த பணிவிடைகள் மூலம் இக்கவிதையில் சித்திரித்துக் காட்டியுள்ளார்.

நாகம்மாவின் கைகள் இரசிகமணிக்குச் செய்த தொண்டுகள் பணிவிடைகள் இருக்கின்றனவே அதுவும் இறுதிக்காலத்தில் நடமாட முடியாத அவருக்கு நாகம்மா செய்த பணிகள் இருக்கின்றனவே - அவைகளைச் சொல்லிமாளாது. அவை புலவரின் தாரமாய்த் தாயானைக் கையை நினைவுட்டுவன.

இவ்வளவு தூரம் நாகம்மாவைப் பற்றி எழுதி அவரைப் பெருமைப்படுத்துவதற்குக் காரணமுண்டு- இரசிகமனி இவ்வளவு தூரம் இலக்கியத் துறையில் சாதனைகளை நிலைநாட்ட வும், இலக்கிய உலகில் அவர் சுதந்திரமாகவும் சுயாதீனமாகவும் செயற்படவும் காரணமாயிருந்தவர் இந்த நாகம்மாதானே! நாகம்மாவின் இடத்தில் வேறு யார் இருந்திருந்தாலும் இரசிகமனி இலக்கியத் துறையில் இவ்வளவுதூரம் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்திருக்க முடியாது.

இவைகளுக்கெல்லாம் பதிலுபகாரமாக இரசிகமணி நாகம்மாவுக்குச் செய்தவைகள் என்ன?

அவர் தமக்கென்று நூல்கள் சஞ்சிகைகள் வாங்கும்போதெல்லாம் நாகம்மாவுக்கென்றும் அவரது இரசனைக்கேற்ற நாவல்களும் சஞ்சிகைகளும் வாங்கிக்கொள்வார். இரசின மணியின் கணிப்பிலே நாகம்மாவின் இரசனை சற்றுத் தாழ்வானதுதான் என்றாலும் அவரின் அந்தச்சுதந்திரத்தில் இவர் தலையிடமாட்டார்.

யாழ் இலக்கிய வட்டம் இரசிகமணிக்கு
மணி விழா நடத்தி, பொற்கிளியும் வழங்கிக்
கெளரவித்தது. இல்லு அவர் மறைவுக்கு முந்
திய ஆண்டில் குரும்பசிட்டியில் நடைபெற்
றது.

இவ்விழாவின் போது நாகம்மா எவ்வளவு தயங்கிய போதிலும் - மறுத்தபோதிலும் அவரை மேடைக்கழைத்து தமக்குருகே இருக்கச்செய்தார். இந்த நிகழ்ச்சியானது, இலக்கிய வட்டம் இரசிகமணியைக் கொரவிக்க, இரசிகமணியோ தமக்கு அத்தகையதொரு கொரவும் ஏற்படக் காரணமாக இருந்த நாகம்மாவைக் கொரவித்தது போலிருந்தது.

இவைகள் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அவர் நாகம்மாவை எழுத்தில் பெருமைப் படுத்திக் கொரவித்தமையை முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டும். அவர் ‘ஸமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி’ நூலின் எழுதி வெளியிட்டதைத் தான் தாம் செய்த மிகப்பெரும் பணியாக வும் சாதனையாகவும் குறிப்பிடுவார். அந்த நூலின் நாகம்மாவுக்குச் சமர்ப்பனம் செய்து பின்வருமாறு அவரின் பங்களிப்பினை நினைவு கூர்ந்துள்ளார்.

“இல் வாழு வென்னும் கடத்து

இருபத்து நான்கு ஆண்டுகளைய்
நல்லார்வத்தோடி முத்து வந்த

நவதீர் மனைவி ஆலைக்கும்

பொன்னைப் பொருளைக் கேளாமல்

புத்தகமாகிய செல்வத்தை

கண்ணிற் கருமணி போலப் பல

காலன் காத்து வருபவனம்

பிள்ளை குடும்பம் சுற்றுமெனும்

பெரிய மலையைத் தான்சுமந்து

என்னைத் துணியாய் இலக்கியத்தில்

இனிதே உலவ விட்டவரும்

நல்ல குணங்கள் பலகொண்ட

நாயகி யாகிய நாகம்மைக்

கென்ன உண்டு கொடுப்பதற்கு

இதையே சமர்ப்பித்திடலா?

இக்கட்டுரையில் யான் ஆங்க

க்காட்டியுள்ள நாகம்மாவின்

யல்லாம் இக்கவுதையில் இரண்டு முறை நடைபெற்று வருகின்றன.

மாத்தமாக உள்ள குகையினால்

மாணவர் விடுதலைம்
இரு கண்ணேட்டம்

சிறுக்கைத், நாவல், கவிதை நூல் முதலிய வெளியீடுகளுக்கு விழாவெடுப்பது சிரம சாத் தியமாகவிருக்கும் இந்தக் காலகட்டத்திலே இலக்கியரசனை சிறி துமற்ற மாணவர் விஞ்ஞானம் எனும் பெளதீக நூலினுக்கு கடந்த ஏழாம் திகதி (7-11-82) கொழும்பு, விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் விழா வெடுத்து வெற்றிகரமாக நடாத்தி முடித்தமை ஒரு சாதனை என்றே கூற வேண்டும். இந்தச் சாதனையில் வேல் வெளியீட்டுக்கமாபெரும் வெற்றி அடைந்துள்ளது.

மதி அழுதன் எனும் பதினெட்டு வயது
மாணவனின் கண்ணிப் படைப்புத்தான்
'மாணவர் விஞ்ஞானம்' எனும் இந்த
பொதிக மீட்டல் நூல். விஞ்ஞான, கணித
அசிரியர்களும், கல்லூரி அதிபரும் விழா
விலே தெரிவித்த கருத்துகளின்படி இந்நூல்
க. பொ. த. மாணவர்களுக்கு மிகவும் பிர
யோசனப் படக்கூடிய ஒரு மீட்டல் நூல்
இந்நாலினை பொதிகம் கற்கும் மாணவர்
உலகம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்த வேண்டும்.
அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டியது வெளியீட்டகத்தாரின் கடமை.

கல்லூரி மாணவனின் இந்தக் கன் னி ப்
படைப்பிலே கல் லூரி ப் பேராசிரியர்களும்
கற்றவர்களும் என்ன பிழை காணப்போகி
ஞர்களோ என்ற எண்ணத்துடன் சென்றவர்
களுக்கு பெரும் ஏமாற்றமே காத்திருந்தது.
திருவாளர்கள் எஸ். மகேசன், பி. மே.
யோசப் போன்ற அறிஞர்களும், பல கலைக்
கழக மாணவர்களும், பொறியியல் விற்பனர்
களும் இந்த நூலைப் பற்றி விமர்சித்த
பொழுது இந்தாலில் ஒரு தவறைக்கூட காண
முடியாதிருக்கிறது என ஒப்புக் கொண்டுமை
மதி அழுதனின் தன்னம்பிக்கையான முயற்
சிக்குக் கிடைத்த வெற்றியாகும்.

அறிவியல் :

துன்பந்தானு மனிதனின் எஸ்லீ ?

— கோகிலை மகேந்திரன் —

பேல் கார்னேஜி அவர்களின் கருத்துக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரைத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

வாழ்க்கையைச் சரியாக விளங்கி கொள்ளும் அறிவும் திறனும் மனப்பாங்கும் எம்மில் பலரிடம் இல்லாத காரணத்தினால் நாம் எமது வாழ்க்கையை வாழாமல் அழுது கொண்டு காலத்தைக் கழிக்கிறோம். கல்லூரிகளில் நாங்கள் படித்தபோது அல்லது பல்கலைக் கழகங்களில் உயர்படிப்புப் படித்தபோது தானும் உயிரியலும், கணிதமும், பெளதீக்கியலும், பொருளாதாரமும் எமக்குக் கற்பித்தார்கள். யாரும் “வாழ்க்கையை முறையாக வாழ்வது எப்படி?” என்று கற்பிக்கவில்லை. அதனால் பெளதீக்கத்திலும், இரசாயனத்திலும் எந்தப் பிரச்சனையைத் தந்தாலும் தீர்த்துக் கொள்ளும் திறமை வாய்ந்த எம்மில் பலருக்கு வாழ்க்கையில் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளத் தறி யில்லை. உயர்ந்த நுண்மதி சுவைக் கொண்ட கற்றவர் நிலையே இது வென்றால் நுண்மதி ஈவு நூறிலும் குறைந்த பெரும்பான்மை மக்களைப் பற்றிக் கூறவே தேவையில்லை. அவர்கள் வாழ்க்கை எப்போதும் போராட்டமாகவே இருக்கிறது. அழுவதை நிறுத்தி வாழ்த்தொடங்குவது ஒரு கலை. அதற்கான சில வழிமுறைகள் இங்கு விபரிக்கப்படுகின்றன.

பல விடயங்களும் பிரச்சனைகளும் எங்கோ மிகத் தொலைவில் இருந்து எம்மைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும். நாம் அவற்றை இப்போதிருந்தே. இங்கிருந்தே நோக்கிக் கவலைப்படுவதே வேலையாக இருப்போம். கையில் உள்ள வேலைகளையும் கடமைகளையும் கவனிக்க மாட்டோம். இது எம்மில் பலரிடம் உள்ள குறையாடு.

வருட முடிவில் ஆசிரியர் இடமாற்றம் தடைபெற போவதாகப் பத்திரிகையில் செய்தி வெளிவரும். “எனக்கும் இடமாற்றம் வருமோ? வவுனியாவிற்கு வருமோ? அதற்கும் அப்பால் சிங்கள் நாட்டிற்கு வந்திடுமோ?”

என்று பல ஆசிரியர்கள் செய்தி வெளியாகிய அன்றிலிருந்து சிந்திப்பதும், கவலைப்படுவதும், கல்லீ அலுவலகத்திற்கு அலைவதுமாக இருப்பார்கள். நிச்சயமாக நடைபெறுமா இல்லையா என்று தெரியாத ஒரு விடயத்திற்காகப் பல மாதங்களுக்கு முன்னிருந்தே வேதனைப் படத் தொடங்கி விடுவார்கள். “இன்று வகுப்பில் பாடங்களை ஒழுங்காகக் கற்பித்தேனு” என்று சிந்திக்க மாட்டார்கள். “இந்த ஆசிரியர் வகுப்பில் பாடத்தைக் கவனிக்கவில்லை” என்று பாடசாலை அபிவிருத்திச் சங்கத்தில் முறைப்பாடு வரும். ‘வந்துவிடுமோ? என்று அவர் பயந்த இடமாற்றம் வருவதற்கு அதிபரும், அபிவிருத்திச் சபையும் கூட உடந்தையாய் இருந்துவிடும்.

பிரச்சனை வந்தபின் தீர்க்கப்படாமல் வருமதலே தீர்க்கத் தொடங்கியதால் வந்த துன்பம் இது. நாளைய பிரச்சனைகளைப் பற்றிய கவலை இன்றைக்கு வேண்டாம். நாளைய நாளை பார்த்துக் கொள்ளலாம். இன்றைய பிரச்சனையை இன்று விட்டால் வேறு எப்போதும் பார்த்துக்கொள்ள முடியாது. இன்றைய கடமையினுள்ளே நேற்று முடிந்துபோன விடயங்களும், நாளை வரப்போகும் விடயங்களும் தலையிடுவதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பகல் பொழுதும் முடிந்து இரவு வரும்போது,

“நாளையே நீ உன்னை முடிந்த அளவு மோசமாக இருந்து கொள்ளலாம். எனக்கு அதைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. ஏனெனில் நான் இன்று என்னால் முடிந்தவரை சிறப்பாக வாழ்ந்துவிட்டேன்” என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கூடிய திறமை எம்முள் வந்துவிட்டால் எம்மைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள பல கவலைகள் தாமாக மறைந்துவிடும்.

ஒரு புத்தி சாலையான மனிதனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை விடியும். வாழ்க்கை என்பது கணந்தோறும் தொடர்ந்து மாறிக்கொண்டிருக்கும் ஒரு போராட்டம். இன்றைய, இப்போதைய வாழ்வு ஒன்றே நிச்சயமானது.

(தொடரும்)

ரையும் துணைக்கழகமுக்கவே
தேசிய அரசு என்ற வலையை
விரித்திருக்கிறார் என்ற சங்கதி
காலப்போக்கில் நமக்கு புரிய
வரும்.

* * *

**தமிழர் விடுதலைக் கூட
டண்ணியட்டானை தனது உறவை
ஜி. தே. அரசு முறித்துவிட்ட
தாகவும் பேச்சு வார்த்தைகள்
மேலும் தொடராது எனவும்
பத்திரிகைச் செய்தியொன்று
கூறுகிறது.**

சர்வசன வாக்கெடுப்புக்கு முன்பே
தேசிய அரசாங்கமொன்றை அமைக்கும் தன்
எண்ணத்தை ஸ்ரீலங்காவின் ஜனதிபதி வெளி
யிட்டு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு வலை விரித்துள்ளது
ஆச்சரியமான ஒன்றல்ல. கடந்தமாத சூடர்
அரப்பையில் ஜனதிபதி தேர்தலின் பின்
தேசிய அரசாங்கமொன்று அமைக்கப்பட
வாம் என நாம் ஹேஸ்யம் கூறியிருந்தோம்.

ஜனதிபதி வீசியிருக்கும் இந்த வலையில்
அரசியல் ஸ்திரமற்ற மைத்திரி கோஷ்டியின
ரும் பி. வி. ஜி. கலுக்கலையும் எஸ். டி. பண்
டாரநாயக்காவும் அகப்படலாம் எனத் தெரி
கிறது. திருமதி ஸ்ரீமாவோ அம்மையார்
இந்த தேசிய அரசில் சேருவதில்லை என்ற
திடமான முடிவை பகிரங்கமாக அறிவித்து
விட்டார். சமச்மாஜ கம்யூனிஸ்ட் கட்சி
களும் இந்த தேசிய அரசு என்ற வலையினுள்
அகப்படமாட்டாதன தெரிய வருகிறது.

முழுமையான வரவு செலவுத்திட்டத்தை
சமர்ப்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே ஜனதிபதி
தேர்தலை நடத்தி முடித்து விட்டு, பாரானு
மன்றத் தேர்தலை ஒத்தி வைக்கும் சர்வஜன
வாக்கெடுப்பையும் நடத்த துணிந்திருக்கிறார்கள்.
அரசின் கட்டுப்பாடு நடத்த திறந்த
இறக்குமதிக் கொள்கையால் மிகப் பெரிய
பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்படப் போகிறது
என்பதையே ஸ்ரீலங்கா அரசின் இந்த
நடவடிக்கைகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

மக்களின் ‘எதிர்ப்பு’ என்ற வெள்ளம்
வரும் முன் பல்லான அணையைக்கட்டி விடவேண்டும் என்பதில் தர்மின்டர் மிக சாதுரிய
மாக செயற்பட்டு வருகிறார். இரு வருடங்களுக்கு முன்பே ஜனதிபதி தேர்தலை நடத்தி
முடித்ததும், அடுத்த வருடம் நடைபெறவேண்டிய பாரானுமன்றத் தேர்தலை ஒத்தி
வைப்பதற்கு மக்களின் அங்கீகாரத்தைக்
கோரி சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடத்தவிருப்பு
தும் ஜி. தே. க. அரசு தமிழ்மை பாதுகாக்க
கட்டிக்கொள்ளும் அரண்களாகும்.

ஏற்படப் போகும் பொருளாதார நெருக்கடியினால் தாம் எடுக்கவிருக்கும் மக்கள்
விரோத நடவடிக்கைகளில் எதிர்க்கட்சியின

பாரானுமன்றத்தின் ஆய்வை மேலும் ஆறு
வருடங்களுக்கு நடிப்பது என்ற அரசின் தீர்மானத்தை த. வி. கூட்டணி பகிரங்கமாக
எதிர்க்கத் துணிந்ததன் விளைவே அரசின் இம்முடிவுக்கு காரணம் என தெரிய வருகிறது.
இது பயங்காட்டி பணியவைக்க முயற்சிக்கும் சர்வாதிகாரத்தனமாகும்.

‘ஜனதிபதி தேர்தல்’ என்ற ஆற்றைக்
கடக்கும் வரைதான் அன்னன்—தமிழ் உறவு.
இப்போகடந்தாயிற்று’ இனி நீ யாரோ தான்
யாரோ நாடகம் நடைபெறப் போகிறது
போலும்.

தமிழ் இளைஞர்களினதும், தமிழ் மக்களினதும் எதிர்ப்பை துக்கமென மதித்து ‘பேச்சு
வார்த்தை’ என்ற சக்திக்குள் அகப்பட்டு ‘தமிழ்மக் கோரிக்கை’யை மூலையில் கட்டிப்
போட்டு வெளிநாட்டுப் பிரசாரத்தை மழுங்கடித்த தமிழ் தலைவர்களின் எதிர்கால தடவடிக்கை எப்படி அமையப் போகிறது என்பதே நம் முன் உள்ள கேள்வியாகும். மண்டியிடுவார்களா? அன்றி தலைநிமிந்து மார்த்துவார்களா? காலம் பதில் சொல்லட்டும்.

விற்பனைக்கு

வி. வி. வேலுப்பிள்ளை

அவர்களால் எழுதப்பட்ட
மலையக நாட்டுப்பாடல்கள்

மாமன் மகனே!

என்னும் நூல் 90 பக்கங்கள் கொண்டது

விலை ரூபா 5. 00

ரூபா 7/- அனுப்பி தபால் மூலம்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விற்பனையாளர்க்கு தகுந்த கமிஷன் தரப்படும்.

நிர்வாகி,

சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் விமிட்டெட்,
194 ஏ, பண்டாச்சநாயக்க மாவத்து
கொழும்பு-12.

மில்க்கவற் தயாரிப்புகளின் மேலுறைகள்
காசுத்தாள்கள் போல் பெறுமதிவாய்ந்தவை.
அவற்றைச் சேகரித்துப் பெறுமதிவாய்ந்த
பொருள்களை வெகுமதியாகப் பெறுக்கள்.

- * பெரிய கட்டில் விரிப்பு
- * அழகிய துவாய்
- * அழகிய பொனித்தீன் பை
- * காந்திப் படமுள்ள கதர் பை
- * காந்தியின் சிலை
- * பாரதியாரின் சிலை
- * அறிவு நூல்கள்
- * நிதி நூற்கொத்து
- * ஆத்திருடி ஆங்கில உரை
- * கொள்றை வேந்தன் ஆங்கில உரை
- * சுவாமிப் படங்கள்
- * நால்வர் படங்கள்
- * பெரியவர்களின் படங்கள்

- * அப்பியாசக் கொம்பி
- * நீதிக் குருங்குப் பொங்கம்
- * பண்யோலைத் தொப்பி
- * யோகாசன படங்களும் புத்தகமும்.

மில்க்கவற் சுவர்க்காராத் தொழிலகம்

த. பெ. இல. 77. யாழ்ம்பாணம்.

தொலைபேசி : 23233

“சுடர்” நண்பர் வட்டம்

சுடர் வட்டம் மூலம் கிளக்கிய நண்பர்—நண்பி களுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புபவர்கள் கீழ்க்காணும் விலாசத்தை அஞ்சல்டையில் ஒட்டி அனுப்பிவைக்க வாய்த் தெளிவான் விலாசத் துடன் தங்கள் பொழுது போக்கு விபரக்குறிப்பு களுடன் அஞ்சல்டையில் மட்டுமே அனுப்பிவைக்க வேண்டும்.

சுடர் நண்பர் வட்டம்
1947, பண்டாரநாயகர்
மாவத்த,
கொழும்பு — 12.

‘சுடர்’ சந்தா விபரம்

ஆறு திங்கள் — 13.00
ஒரு ஆண்டு — 25.00
(தபாற்கெலி உட்பட)

நிர்வாகி அவர்கட்டு,

இத்தட்டான் அடை/ஒரு வருட சந்தா தொகையள ருபா.....க்கான மனிடப்பர்/போஸ்டல் தீட்டை அனுப்பு கிறேன். என்னிடும் சந்தாதாரராக சேர்த்து..... மாதங்கள் முதல் சுடர் அனுப்பியானு வேண்டுகிறேன்.

முழுப்பெயர்: .....

விளாசம்: .....

நிர்வாகி,
சிலோன் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் விமிட்டெட்,
1947, பண்டாரநாயக்க மாவத்த,
கொழும்பு—12.

பிரவுண்சன் இந்பாப்பி

இது 100% கலப்பற்றது, சுத்தமானது
என்பதற்கு உத்தரவாகும் உண்டு!

நகர்களின்
சூர்த்த
கடைகளில்
வர்மினயாக்கற்று

விற்பனை விசாரணைகளுக்கு:

**பிரவுண்சன்
இண்டஸ்ரீஸ்**

80-4/1 மினைஸ் பிளேஸ்,
கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 27197

இச்சஞ்சிகை 194 ஏ. பஸ்டாரநாயக்க மாவத்தை, கொழும்பு—12 இல் உள்ள சிலோன் நியஸ்பேஸ்ரஸ் லிமிடெட்டாரால் அச்சிட்டுப் பிரகாரிக்கப்பட்டது.